AUDACES FORTUNA JUVAT

Stindardul românilor

Anul IV - Nr. 22, Octombrie 1988 Redaktion : Gmunderstr. 28 - 8000 München 70 Tel. 089 / 78 96 54

AL DOILEA "CONGRES MONDIAL ROMANESC"!

Cleveland, 2 Octombrie 1988

Ion Pantazi

Al doilea Congres Mondial Românesc a avut loc la Cleveland, la 2 Oct. 1988, orele 17.

Ca şi la Paris la 4 Iunie când s'a înfăptuit unirea Exilului Românesc, ne-a năpădit calomniile şi falsurile, Securitatea urmărind cu orice preţ să sugrume în faşă un ideal al exilului românesc, care astăzi a devenit un fapt împlinit.

Dacă la Paris, Securitatea a surprins prin loviturile sale imprevizibile, ajutată din plin de "idioţii utili", la Cleveland, cu tot efortul pe care l-a depus, a cunoscut cea mai mare înfrângere din întreaga sa activitate în Occident.

Scrisorile de ameninţare trimise, falsificarea antetelor organizatorilor şi a celei mai mari şi mai vechi organizaţii româneşti din diasporă "Uniunea şi Liga", precum şi calomniile semnate în fals, nu au împiedecat peste 700 de români, din toate colţuire pământului să fie prezenţi la Cleveland.

Congresul Mondial Românesc nu mai poate fi astăzi oprit să-şi ducă la îndeplinire misiunea sa de unire a românilor.

Încă 11 organizaţii, printre care Episcopia Ortodoxă Romano-Americană din Statele Unite şi Canada, precum şi Uniunea şi Liga Societăţilor americane şi canadiene şi Statul New York, s'au alăturat celorlalte organizaţii aderente, ridicând numărul lor la 41 !

Mii de români sunt astăzi în jurul Congresului Mondial Românesc, care a căpătat astfel credibilitatea atât de necesară faţă de Occident, faţă de Ţară şi de Exilul însuşi.

Ambasadorul David Funderburk, cel mai iubit om politic occidental de către români, ne-a onorat acceptând Preşedenţia de Onoare a Congresului Mondial Românesc.

Exilul Românesc a dovedit o maturitate de necontestat, acum în ultimul ceas al zbuciumatelor timpuri pe care le trăim.

Cele 41 de organizaţii care au constituit Congresul Mondial Românesc, reprezintă un eveniment unic în istoria Exilului nostru. Români, care niciodată nu s'au înregimentat în nici o grupare politică, au răspuns cu sutele la chemarea pentru unire. Este dovada de netăgăduit a redeşteptării conştiinţei naţionale.

Prin federalizarea organizaţiilor româneşti, prin imensul aport al neînregimentaţilor, Congresul Mondial Românesc a devenit un For reprezentativ, căruia mai devreme sau mai târziu i se vor ralia toţi românii de bună credinţă.

Ideia unei organizaţii, care să reprezinte Exilul Românesc s'a dovedit neviabilă, întrucât marea majoritate a românilor nu au acceptat ca în numele lor să vorbească un singur om, ales "preşedinte pe viaţă", cu-atât mai mult cu cât acest "preşedinte" este atât de controversat.

Congresul Mondial Românesc nu dispune de o personalitate politică

(urmare pag. 2)

PATRUZECI ŞI UNA DE ORGANIZAŢII POLITICE, RELIGIOASE ŞI CULTURALE ŞI-AU DAT ADEZIUNEA PENTRU O REPREZENTARE UNICĂ A EXILULUI ROMÂNESC !

AMBASADORUL DAVID FUNDERBURK PREŞEDINTELE DE ONOARE AL CONGRESULUI MONDIAL ROMÂNESC

ROMFESTUL ŞI CONGRESUL

Horaţiu Comaniciu

Ambele aceste manifestări n'au avut nimic politic. Au fost spirituale, naţionale. O acţiune de unire, aceeia care o doresc Românii, se face mai uşor dacă totul se întemeiază pe legile sfinte, ce se împletesc cu salvarea neamului nostru. S'au manifestat deci Bisericile naţionale prin capii lor.

A vorbit Episcopul Nathanael, printr'o cuvântare de înaltă concepţie şi talent oratoric.

A vorbit Episcopul Puşcaş, plin de umor şi înţelepciune, având cu el ca suport, puterea spirituală imensă a Vaticanului.

A fost prezent şi fostul ambasador american în România, Funderburk cu soţia. Ambii cunosc limba română şi se exprimă în ea. Cuvântările lor au trezit entuziasmul prin loaialiteate şi înţelegere a sufletului românesc. Impunători, aceşti soli ai justiţiei pentru Ţara noastră au adus consolare. Într'un moment când suntem abandonaţi de toţi cei mari, cuvintele lor ridică moralul. Prin prestanţa, prin nivelul gândirii, ei ar putea urca trepte înalte în ierahia politică americană. Noi le-o dorim din plin. Ar fi o încurajare pentru umanitate.

Domnul Funderburk a primit prezidenţia de onoare a CMR-ului.

S'au ţinut conferinţe interesante, au fost manifestări artistice, coruri, declamări, discursuri, o înălţătoare atmosferă. Unii spuneau că niciodată St. Unite n'au cunoscut o manifestare românească de atari proporţii şi atât de reuşită.

Meritul organizării revine preşedintelui Bompa, acest om discret şi creator, ajutat de bărbaţi şi femei, distinşi prin inteligenţă şi sacrificiu.

Ca şi la Paris, atacurile şi falsurile n'au lipsit. Dar ele n'au putut împiedeca mulţimea ascultătorilor şi eroica manifestare. Când se apără o Ţară ce cunoaşte sclavajul de aproape o jumătate de secol, protestul nu poate fi oprit. Oamenii, acasă la noi suferă de frig, de foame, de tiranie. Ei au ajuns la

(urmare pag. 2)

Ion Pantazi

(continuare din pag. 1)

proeminentă, deoarece această personalitate nu există în exil. El are în schimb un grup de oameni cinstiţi şi energici, care nu precupeţesc nimic pentru a se pune cu tot sufletul şi cu toată energia de care dispun, în slujba intereselor Neamului Românesc.

Deciziile, în Congresul Mondial Românesc, nu sunt luate de către un singur om, ci de întreg Biroul Executiv, în care se vor promova tot timpul noi oameni, pe criteriul capacităţii, energiei şi tinereţii.

Porţile Congresului Mondial Românesc nu vor fi închise niciodată, noi organizaţii fiind întotdeauna binevenite, iar cei ce nu fac încă parte din Forul reprezentativ, vor putea fi promovaţi direct în conducere, dacă răspund calităţilor mai sus enunţate.

Congresul Mondial Românesc este încă tânăr, nu are decât 4 luni, de aceea Biroul său Executiv va putea suferi modificări, în măsura în care se vor ivi oameni de calitate.

Congresul Mondial Românesc va duce o politică românească, cerând în permanenţă aplicarea punctelor înscrise în Charta Atlanticului : Autodeterminare şi Alegeri Libere pentru Ţara noastră.

Niciodată Forul reprezentativ nu va accepta să se afilieze vreunui partid politic occidental sau să urmeze linia politică a vreunui guvern occidental, care să fie în contradicţie cu adevăratele interese româneşti.

Congresul Mondial Românesc are o linie politică centristă, care respectă democraţia şi pluralitatea partidelor politice. El socoteşte misiunea sa îndeplinită în momentul în care Ţara îşi va putea spune liber cuvântul. Să nu-şi închipuie vre-un român din acest Exil că va putea conduce Ţara după eliberarea ei ! Numai cei ce-au suferit până în ultimul moment acolo vor putea să-şi spună cuvântul. Noi, cei din Exil, va trebui să ne justificăm în faţa Ţării activitatea ce am depus-o aici şi abia după aceea să obţinem sau să nu obţinem dreptul de a ne mai numi cetăţeni români.

Horaţiu Comaniciu

(continuare din pag. 1)

limita răbdării şi răscoalele, ca cea de la Braşov, au devenit inevitabile. In Ţară sau aici, coarda răbdării e ruptă şi sclavii se mişcă.

Libertate, libertate ! Strigătul unui popor înlănţuit se aude tot mai puternic.

Aducem mulţumiri celor ce-au asistat la marea întrunire dela Cleveland.

Exilul se trezeşte, împreună cu cei dela Braşov. Inainte !

Ajutaţi-ne ca să terminăm templul Unirii Naţionale.

REDACŢIA ZIARULUI "STINDARDUL ROMANILOR"

Redactor Şef : Ion Pantazi
Redactori :
Vladimir Boutmy de Katzman
Dan Cernovodeanu
Constantin Macri
Florin Mătrescu
Vladimir Sârbu
Virginia Şerbănescu
Corecturi în computer, punere în pagină şi grafică :
Ioana Pantazi
Paginaţie şi expediţie :
Mihai şi Radu Pantazi

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich : Ion Pantazi Gmunderstr. 28 - 8000 München 70

DRAGI CITITORI,

Un ziar românesc în Exil nu poate supravieţui numai depunându-se mult suflet şi multă muncă, îi mai trebuiesc şi fonduri !

Ajutaţi "Stindardul Românilor" prin abonamente de susţinere, iar cei mai strâmtoraţi, prin simple abonamente.

Cu regret anunţăm cititorii noştri care nu şi-au reînoit abonamentul, că nu le vom mai putea expedia ziarul.

Costul unui abonament pentru Europa este de 50 DM ; pentru Statele Unite şi Canada este de 35 dolari americani ; pentru America de Sud este de 40 dolari americani, iar pentru Australia este de 45 dolari americani.

Anunţăm totodată că ziarul "Stindardul Românilor" este organul oficial al "Congresului Mondial Românesc" şi al "Naţiunilor Captive", cărora le rezervă atâtea pagini, câte le sunt necesare.

Rugăm pe toţi cei ce au aderat la Congresul Mondial Românesc să se aboneze.

Contribuţiile pot fi trimise prin Bancă.
BAYERISCHE VEREINSBANK
BANKLEITZAHL : 700 202 70 - CONTO : 33811152 pe numele Ion Pantazi - "Stindardul Românilor".

Prin mandat poştal, sau prin CEC în scrisoare recomandată pe adresa : Ion Pantazi - Gmunderstr. 28 - 8000 München 70.

Românii din Franţa sunt rugaţi a trimite contribuţiile pe adresa :
Vladimir Boutmy de Katzman - 12 bis, Pl. Henri Bergson - 75008 Paris.

EDITURA "STINDARDUL ROMANILOR" ANUNŢA :

Volumul II al cărţii "Am trecut prin Iad" de Ion Pantazi, se află sub tipar şi se va pune în vânzare la sfârşitul lunii Noembrie 1988.

El conţine :

Analiza politică, economică şi socială a României între anii 1964-1978.

Prizma prin care văd această epocă, cei ce nu au fost în închisori, dar au trebuit să înfrunte toate greutăţile : ingineri şi funcţionari de pe şantiere, muncitori, foşti ofiţeri, scriitori ai regimului etc. precum şi foşti deţinuţi politici.

Concluzii.

Activitatea autorului în Lumea Liberă, între anii 1978-1988

- Activitate ziaristică la "Stindardul".

- Activitate ziaristică la "Stindardul Românilor".

Problemele Exilului Românesc şi cauzele dezbinării lui.

Psihologia românilor din exil.

Regele şi vârfurile Exilului Românesc.

Analiza politică, economică şi socială a Lumii Libere.

Marea Finanţă Internaţională şi Comunismul.

Concluzii : Politică Românească, nu politică Occidentală, Românism, nu partide politice şi organizaţii dezbinate.

Frontul Naţional al Unirii Românilor şi Congresul Mondial Românesc.

Adevărul trebuie spus, pentru cei de azi, dar mai ales pentru cei de mâine, indiferent cât ar supăra pe unii dintre noi. Istoria ce se va scrie peste 50 de ani, va şti să deosebească inevitabila subiectivitate, de realitatea propriuzisă.

Volumul II este scris prin alternarea capitolelor întocmai ca şi volumul I, cititorul urmărind în acelaşi timp perioada petrecută în Ţară, 1964-1978 şi cea din Lumea Liberă, 1978-1988.

Costul Volumului II este de 70 DM.

Costul ambelor volume este de 120 DM. Este inclusă expediţia prin poşta normală.

Cărţile nu se vor expedia decât după achitarea integrală.

Plăţile se pot efectua prin : mandat poştal, prin CEC în scrisoare recomandată sau prin Bancă.
BAYERISCHE VEREINSBANK - BANKLEITZAHL : 700 202 70 - CONTO 33810717 pe numele ION PANTAZI.

Adresa autorului : Ion Pantazi - Gmunderstr. 28 - 8000 München 70

Cei ce au solicitat această carte, sunt rugaţi să o achite.

CINE ESTE DL. BOMPA ?

"Bomba, bomba tiribomba"! îi spun unii, care se pretind competenţi în tot şi în toate, şi care s'au şi grăbit să-l înmormânteze !

Nimeni nu a auzit nimic despre el, în nici o cârciumă românească, din München, Paris sau Frankfurt !

Securitatea, prin scrisori anonime, ne informează pe placul tuturora şi "idioţii utili" colportează ştirea. Astfel dl. Bompa este când evreu şi mason, când legionar notoriu !

Pentru informarea celor "atotştiitori" dăm câteva date personale ale d-lui Prof. Dr. Tudor Bompa.

Luându-şi bacalaureatul, nefiind membru de partid şi având tatăl închis la Canal, tânărul Tudor Bompa nu a fost primit în nici o facultate, cu excepţia Academiei de Educaţie Fizică şi Sport.

A fugit din ţară acum 17 ani şi şi-a luat două doctorate, la Bruxelles şi la Toronto.

Actualmente este profesor la Universitatea York din Toronto.

Atotcunoscătorii care nu ştiu de unde să-l ia şi-l caută prin diferite cârciumi româneşti, le atragem atenţia că nu-l vor găsi nici printre mititei, nici printre sticle de vin sau de bere.

Le putem indica patru surse, unde pot culege informaţii despre Tudor Bompa.

1. Universitatea York din Toronto, unde este profesor.
2. I.P.S.S. Episcopul Nathanael Popp al Episcopiei Ortodoxe Romano-Americane din Statele Unite şi Canada.
3. I.P.S.S. Episcopul Vasile Puşcaş, Episcopul Diocezei Romano-Catolice din America.
4. Ambasadorul David Funderburk.

Dacă aceste surse nu prezintă credibilitate pentru "vaşnicii noştri luptători", ne pare rău, dar în scurt timp dl. Prof. Dr. Tudor Bompa se va prezenta singur prin ceeace va înfăptui, căci de vorbit nu-i place să o facă.

Ion Pantazi

DOMNUL IOSIF CONSTANTIN DRAGAN RECIDIVEAZA !

In primul volum al cărţii "Antonescu", dl. Iosif Constantin Drăgan şi-a permis să copieze ad literam o pagină şi jumătate, respectând până şi virgulele, dintr'un articol al meu, publicat în revista literară "Apoziţia", atribuind cele scrise de mine domnului Maghirescu.

In volumul II al cărţii "Antonescu", dl. Drăgan copiază două capitole din cartea mea "Am trecut prin Iad", fără a-mi cere consimţământul. Prefaţa făcută de către Dl. Vintilă Horia cărţii mele, intitulată "Un adevăr în plus", este copiată în întregime, fără a cere asentimentul autorului.

Deasemeni a copiat din cartea mea un număr de 12 fotografii de pe front, făcute cu aparatul meu, deci nu din arhivele Statului sau ale Securităţii, bineînţeles tot fără asentimentul meu.

Aceste fraude comise de către Dl. Iosif Constantin Drăgan, au fost făcute cu intenţia de a mă compromite şi au dat posibilitatea d-lui Vlad Stolojan să insinueze că eu am acces la arhivele Securităţii.

Ţin să precizez că mie mi-au fost aduse din Ţară o mulţime de acte importante, precum şi un număr de 2000 de fotografii, prin amabilitatea unui diplomat străin acreditat la Bucureşti.

Ion Pantazi

AL II-LEA CONGRES MONDIAL ROMÂNESC

Ion Pantazi

La masa Prezidiumului au luat loc de la dreapta spre stânga următorii : Dl.Prof. Dan Cernovodeanu - Secretarul General, Dl.Dr. Horaţiu Comaniciu - Preşedintele Senatului, Dl.Dr.med. Vasile Iliescu - Prim-Vicepreşedinte, Doamna Betty Funderburk, Dl. Ambasador David Funderburk, Doamna Ing.Mihaela Moisin - Vicepreşedinte pentru America, Dl. Ion Pantazi şi Dl.Prof. Tudor Bompa - Preşedintele Congresului Mondial Românesc.

ORDINEA DE ZI

1. Bun venit	Prof. Tudor Bompa
2. Rugăciune	Preot Gheorghe Calciu
3 .Cuvântul Excelenţei Sale Ambasadorului David	Funderburk
4. Istoricul CMR	Ion Pantazi
5 .Structura CMR	Dr. Florin Mătrescu
6 .Primii paşi de la înfiinţare şi acţiuni viitoare	Dr. Vasile Iliescu
7. Noi aderări la CMR	Dr. Dan Cernovodeanu
8 .Intrebări şi răspunsuri	Sala
9. Probleme financiare şi noi înscrieri	
Cererea unui fond de sprijin	Prof. Tudor Bompa
10. Declaraţia CMR	Dr. Vasile Iliescu
Rugăciune	Preot Gheorghe Calciu

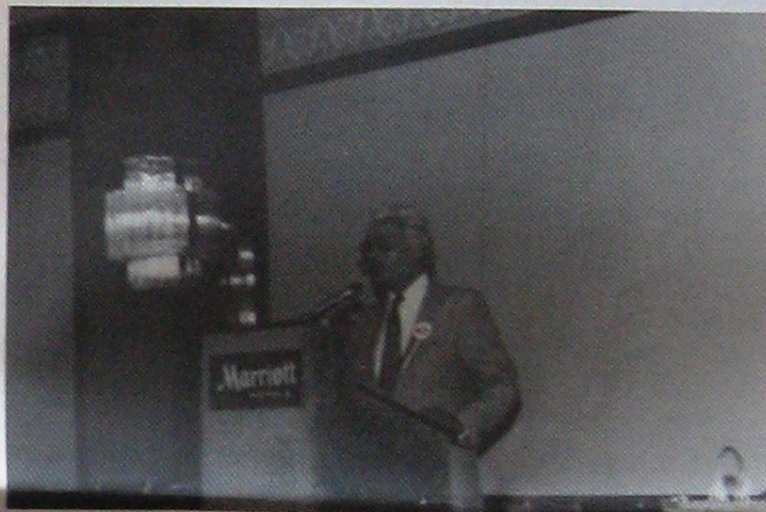
La orele 5 p.m., în faţa unei săli arhipline, dl.Prof.Tudor Bompa, preşedintele Congresului Mondial Românesc, a deschis şedinţa cu urarea de bun venit adresată participanţilor.

Domnia sa a schiţat în câteva cuvinte ce reprezintă CMR-ul, precum şi scopul acestei adunări. In continuare a arătat că, în urma propunerii făcută de Biroul Executiv, Dl Ambasador David Funderburk a acceptat să fie Preşedinte de Onoare al Congresului Mondial Românesc. Anunţul a fost primit de către participanţii la Congres cu aplauze entuziaste, Ambasadorul David Funderburk fiind extrem de iubit de către toţi românii, pentru atitudinea sa fermă în a face cunoscut adevărul despre România la Departamentului de Stat.

Dl. Prof. Tudor Bompa a arătat că Părintele Gheorghe Calciu a fost numit Părinte Spiritual al Congresului Mondial Românesc, după care a dat cuvântul D-lui Ambasador David Funderburk.

Domnia sa, adresându-se participanţilor în româneşte, a mulţumit pentru cinstea ce i s'a făcut de a fi numit Preşedinte de Onoare al Congresului Mondial Românesc, după care a arătat importanţa unirii Exilului Românesc în aceste momente atât de grele pentru România îndemnând la acţiuni cât mai urgente şi, în încheiere, a promis că va sprijini cu toate forţele sale Congresul Mondial Românesc.

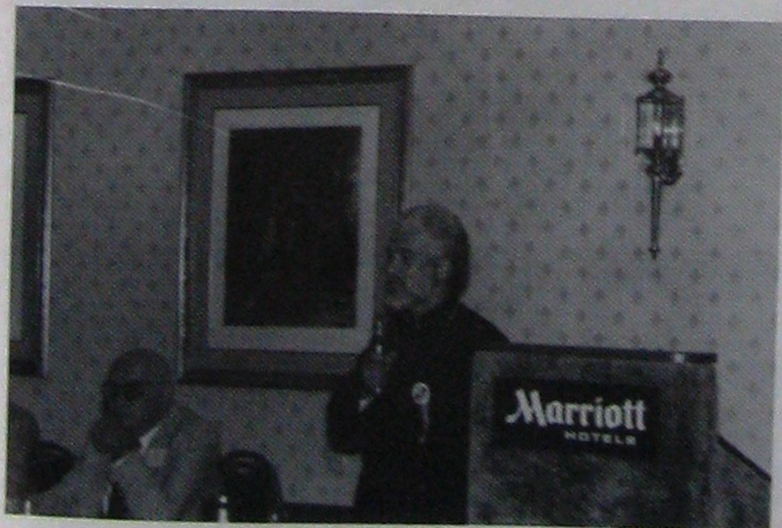
A luat apoi cuvântul Dl. Ion Pantazi, care a făcut un scurt istoric al Congresului Mondial Românesc, arătând că acest Congres nu reprezintă o nouă organizaţie, ci o reprezentanţă a celor existente, o federealizare a lor, cumulând şi un mare număr de Români neînregimentaţi în vreo organizaţie politică sau religioasă şi având un dublu scop : acela de a reprezenta Exilul Românesc în faţa guvernelor, parlamentelor şi instituţiilor internaţionale, şi acela de a duce o politică românească, care de multe ori este în discordanţă cu politica occidentală

Ion Pantazi

După ce a făcut un tur de orizont asupra dezastruasei situaţii din Ţară, dl. Ion Pantazi s'a adresat românilor americani şi canadieni, mulţumindu-le pentru larga participare şi entuziasmul de care au dat dovadă şi făcând un cald apel pentru unirea tuturor Românilor în jurul Congresului Mondial Românesc.

A luat cuvântul Dl.Dr.med. Florin Mătrescu, vorbind despre structura CMR şi anunţând că s'au produs modificări în Statut, în urma amendamentelor trimise la Secretariat, iar Statutul definitiv va fi publicat în presă şi trimis tuturor organizaţiilor care şi-au dat adeziunea la Congresul Mondial Românesc. Astfel s'au operat complectări în Biroul Executiv şi s'a hotărât o descentralizare a comisiilor Senatului, pentru o mai bună funcţionare a acestora. Deasemeni, la propunerea D-lui Horaţiu Comaniciu - Preşedintele Senatului, Biroul Executiv a acceptat drept senatori pe D-nii : Inginer Aurel Vlad, Dr. Traian Andreescu şi Dr. Nechit Vinereanu. Toate schimbările executate, precum şi noile propuneri, vor fi supuse spre ratificare Adunării Generale.

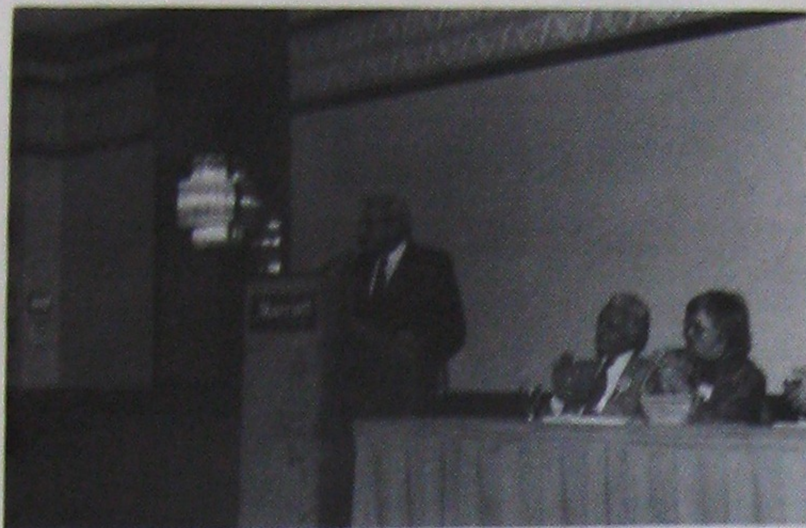
Părintele Gheorghe Calciu Dumitreasa

Dr.med. Florin Mătrescu

(urmare pag. 4)

(continuare din pag. 3)

Dr.med. Vasile Iliescu

Dl.Dr.med. Vasile Iliescu a vorbit despre primele acţiuni ale CMR-ului şi despre acţiunile viitoare ce vor fi intreprinse.

Dl. Dan Cernovodeanu a dat citire organizaţiilor ce şi-au dat adeziunea la CMR la 4 Iunie 1988 la Paris şi a anunţat că un număr de 11 noi organizaţii s'au alăturat în urma celui de-al II-lea Congres Mondial Românesc de la Cleveland, printre care :

- Episcopia Ortodoxă Romāno-Americană.
- Uniunea şi Liga Societăţilor americane şi canadiene - Secţia Canada şi Statul New York.
- S.L.O.M.R. - Sindicatele Libere ale Oamenilor Muncii din România.

Lista completă a organizaţiilor, în total 41, va fi trimisă tuturor organizaţiilor federalizate şi va fi comunicată prin presă.

Au urmat intrebări din partea sălii şi răspunsuri. Unul din participanţi a întrebat :

"Vrem să ştim dacă Congresul Mondial Românesc va continua să activeze şi după eliberarea Ţării ?"

Dl. Ion Pantazi a răspuns :

"Congresul Mondial Românesc şi-a asumat dreptul de a vorbi în numele Exilului Românesc, atâta vreme cât Ţara este în imposibilitate de a o face. În momentul în care Ţara va fi liberă, numai cei care au suferit până în ultimul moment, au dreptul să o facă. Noi va trebui să dăm socoteală în faţa Ţării, pentru activitatea noastră, pentru tot ceeace am intreprins în numele României subjugate."

Dl.Prof. Tudor Bompa a vorbit apoi despre problemele financiare, făcând un călduros apel pentru un fond de sprijin. Cu această ocazie, s'au strâns fonduri pentru Secretariatul General al CMR şi pentru ziarul "Stindardul Românilor", ziar ce şi-a asumat răspunderea de a pune la dispoziţia CMR un număr de pagini variabil, după necesităţi.

Dl.Dr.med. Vasile Iliescu a dat citire DECLARAŢIEI CMR, după cum urmează :

"C.M.R. este o federaţie liber constituită de Asociaţii, Organizaţii şi Instituţii româneşti existente, desfăşurându-şi activitatea în afara graniţelor R.S.R.

C.M.R.-ul grupează doar acele asociaţii, organizaţii şi instituţii, precum şi persoane individuale care îşi recunosc totala independenţă faţă de conducerea actuală a statului nostru.

În cadrul acestei federaţii fiecare grupare aderentă îşi păstrează forma proprie de organizare.

C.M.R.-ul este o reprezentanţă patriotică de inspiraţie centristă a grupărilor şi indivizilor aderenţi şi nu este un nou partid sau grupare politică.

Noua reprezentanţă a diasporei române face apel la Românii din afara graniţelor Ţării pentru intreprinderea de acţiuni în vederea realizării atât de mult doritei acţiuni.

Un număr de 32 de asociaţii, organizaţii şi instituţii au acceptat până astăzi programul C.M.R.

Obiectivele ca şi mijloacele noastre se rezumă în următoarele cuvinte : Urmărim restabilirea unei forme de democraţie pluralistă în România cu riguroasa respectare a drepturilor omului, indiferent de naţionalitate, origine socială, religie şi convingeri politice.

C.M.R.-ul se obligă să utilizeze în acţiunea sa în exclusivitate mijloace paşnice cu respectarea legilor statelor înlăuntrul graniţelor cărora se desfăşoară activitatea susţinătorilor noştri.

C.M.R.-ul respinge violenţa de orice natură precum şi discriminările împotriva minorităţilor naţionale din România, pe care le consideră concepţii primitive şi nedemne de un stat civilizat.

Prin reprezentanţii săi aleşi în mod democratic C.M.R.-ul îşi va uni forţele cu acelea ale celorlalte naţiuni captive aflate sub dictaturi marxiste în scopul desfăşurării unor alegeri libere sub control internaţional şi pentru aplicarea dreptului de autodeterminare în regiunile şi provinciile anexate de sovietici.

C.M.R.-ul protestează atât împotriva distrugerii patrimoniului naţional-cultural, cât şi împotriva planului de nimicire a mii de sate în România actuală, sub diferite pretexte nefondate.

Cu speranţa în binecuvântarea celor două biserici naţionale, Biserica Ortodoxă şi Biserica Catolică Unită din Lumea Liberă, cu încredere în forţele proprii, adresăm un călduros apel către Unire, cu toată forţa convingerilor noastre.

Români, "prin noi înşine", pentru salvarea Neamului şi a Patriei, astăzi în grea primejdie !"

Ultimul vorbitor a fost Pastorul baptist Ianculovici, care a arătat importanţa unirii tuturor Românilor, deoarece cu toţii avem un singur Dumnezeu şi un singur duşman comun : comunismul.

Apoi, împreună cu Părintele Gheorghe Calciu, s'au rugat pentru toţi cei în suferinţă din Ţară şi pentru reuşita Congresului Mondial Românesc.

Lucrările Congresului s'au încheiat cu Rugăciunea "Tatăl Nostru", rostită în cor de întreagă asistenţă.

La Cleveland, Congresul Mondial Românesc a înregistrat un imens succes. Până astăzi au aderat la C.M.R. 41 de organizaţii româneşti printre care trebuie să remarcăm : Episcopia Ortodoxă Română din Statele Unite şi Canada, Uniunea şi Liga Societăţilor Româno-Americane şi Canadiene şi Statul New York, Consiliul Naţional Român şi S.L.O.M.R.

Deasemeni sute de adeziuni personale au putut demonstra dorinţa fierbinte a Românilor pentru Unirea Exilului Românesc.

Acceptarea de către Ambasadorul David Funderburck a Preşedenţiei de Onoare a Congresului Mondial Românesc, a fost primită cu un entuziasm de nedescris.

Dar vremea euforiei a trecut.

Să ne aducem aminte că Ţara geme sub cea mai îngrozitoare teroare pe care a supotat-o în întreaga sa Istorie.

Să nu uităm un singur moment genocidul la care supune poporul român, dementul dictator Ceauşescu.

Să luptăm cu toate forţele noastre pentru o Românie Liberă, democrată şi Suverană.

Să readucem aminte în permanenţă Occidentului de Charta Naţiunilor Unite, în care stă scris : Autodeterminare şi Alegeri Libere pe întreaga suprafaţă a globului.

Să ne ajute Dumnezeu !

COMUNICAT

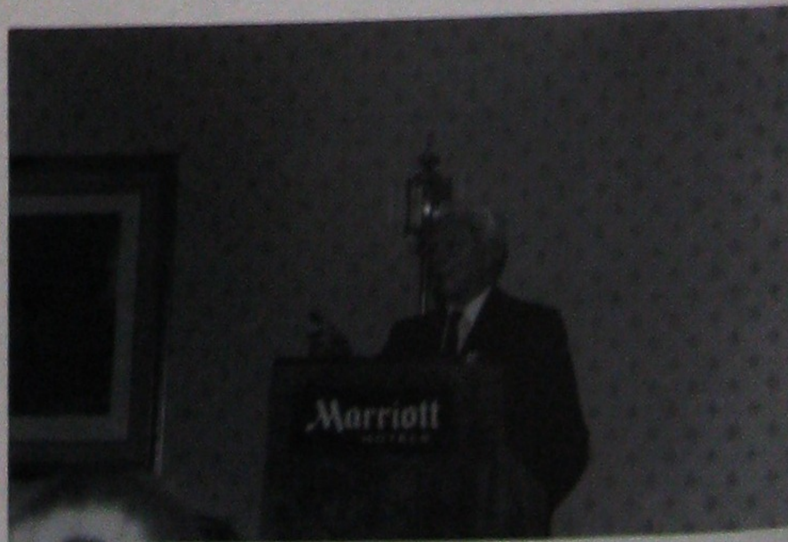
Biroul Executiv al CMR comunică :

La deschiderea primului Congres Mondial Românesc ce a avut loc la Paris, la 4 Iunie 1988, au aderat 32 organizaţii, între care Frontul Naţional al Unirii Românilor, cu cele două Secţii ale sale din Franţa şi Germania.

Deoarece la sfârşitul Congresului, Frontul Naţional al Unirii Românilor s'a autodizolvat, cele două secţii ale sale nu se mai pot numi ca organizaţii aderente la Congresul Mondial Românesc, membrii săi fiind consideraţi ca aderenţi cu titlu personal.

În consecinţă numărul organizaţiilor aderente după primul Congres Mondial Românesc au fost în număr de 30. La acestea se adaugă cele 11 organizaţii, care au aderat după cel de-al doilea Congres Mondial Românesc de la Cleveland, numărul total de organizaţii aderente ridicându-se la 41.

Biroul Executiv CMR

Dr. Horaţiu Comaniciu

SCHIMBARI ÎN CONDUCEREA CMR

Președinte de Onoare	Ambasador David Funderburk
Părinte Spiritual	Preot Gheorghe Calciu-Dumitreasa

BIROUL EXECUTIV :

Președinte CMR	Prof.Dr. Tudor Bompa - Canada
Prim-Vicepreședinte	Dr.med. Vasile Iliescu - Germania
Vicepreședinte - Europa	Dr.Ing. Mirel Stoenescu - Elveția
Vicepreședinte - America	Ing. Mihaela Moisin - Canada
Vicepreședinte - Australia	Ing. Theodor Silvaș - Australia
Președinte al Senatului	Dr. Horațiu Comaniciu - Franța
Secretar General	Dr. Dan Cernovodeanu - Franța
Secretar General Adjunct - Europa	Ing. Paul Morcov - Germania
Secretar General Adjunct - Europa	V. Tileman-Prunkul - Franța
Secretar General Adjunct - America	Arhitect Dan Păun - Statele Unite
Secretar General Adjunct - Australia	Daniel Mălureanu - Australia

Aceste complectări împreună cu descentralizarea Comisiilor, au fost hotărîte de către Biroul Executiv al CMR, pentru o mai bună operativitate.

Deasemeni, la propunerea D-lui Horațiu Comaniciu - Președintele Senatului, au fost admiși ca senatori domnii : Inginer Aurel Vlad, Dr. Traian Andreescu și Dr. Nechit Vinereanu, toți trei din Statele Unite.

Decizia va intra în vigoare la data de 2 Oct. 1988. Ea va fi supusă spre ratificare Adunării Generale.

COMUNICAT

Biroul Executiv CMR comunică : articolul publicat în ziarul "Présent" din 22 Septembrie 1988, intitulat "LE CONGRÈS NATIONAL ROUMAIN EN EXIL ADRESSE UNE - LETTRE OUVERTE - A' MAUROY", sub semnătura Domnului Vladimir Boutmy de Katzman, nu reprezintă punctul de vedere al Congresului Mondial Românesc.

Biroul Executiv al CMR

ROMFEST 88

IPSS Episcopul Nathael Popp în stânga, IPSS Episcopul Vasile Pușcaș în dreapta

În anul 1986, în săptămâna Câmpului Românesc de la Hamilton, Dl.Prof.Dr. Tudor Bompa a propus participanților ca la sărbătorirea de 70 de ani de la făurirea României Mari, să se organizeze un mare festival românesc.

Un grup de trei persoane au întocmit o "chemare" care a fost prezentată participanților și aprobată cu entuziasm.

Datorită interesului arătat s'a hotărît organizarea festivalului ROMFEST 88, formându-se un comitet de inițiativă, având președinte pe Domnul Prof.Dr. Tudor Bompa și secretară pe D-na Ing. Mihaela Moisin.

S'a hotărît ca primul oraș care să găzduiască acest Festival să fie Cleveland - Ohio.

Prin intermediul Părintelui Richard Grabowski, Comitetul Parohial al Bisericii Sf.Maria din Cleveland a acceptat găzduirea.

Comitetul de organizare, compus din următoarele 4 grupări, a girat Festivalul : Episcopia Ortodoxă Română, Episcopia Catolică Unită, Uniunea și Liga Societăților Române din America și Cuvântul Românesc.

Prezidiumul a fost format din : Prea Sfinția Sa Episcopul Nathael Popp, Monseignorul Vasile Pușcaș, Președintele Ion Șantei (1986-1988) și George Bălașu.

Președintele Comitetului de organizare a fost numit Dl.Prof.Dr. Tudor Bompa.

Programul Romfest 88 a fost conceput pentru a sărbători marele eveniment istoric al unirii, dar și pentru a cuprinde activități care să atragă cât mai mulți participanți.

La 30 Septembrie, orele 7 seara, a avut loc recepția pentru participanți, cu un program artistic spontan.

Dl. George Bălașu, conducând un excelent cor, a intonat Marșul Basarabiei. Multă lume a avut lacrimile în ochi, aducându-și aminte de impresionantul moment istoric al trecerii Prutului. Domnul Zahu Pană a recitat poezii din închisori, necunoscute marelui public, apoi diferiți participanți au recitat versuri din folclorul românesc, recepția încheindu-se cu romanțe interpretate de vestita noastră cântăreață Mia Braia.

După amiază, în cadrul sesiunii de comunicări "Românii din Lumea Liberă și Unirea" (Președinte de secție - Prof.J. Halmaghi) au conferențiat următorii : Elena Tîmpeanu, James Crăciun, Constantin Sporea, John Russu, Gheorghe Brașoveanu, Pastor George Hancook, Dr.med. Florin Mătrescu, Dr. Radu Budișteanu, Horațiu Comaniciu, Preot Gh. Calciu și Prof. John Halmaghi.

Lucrările secției de Istorie, au fost coordonate de către Dl.Prof. Nicolae Iliescu de la Universitatea din Boston. Au conferențiat domnii : Dr. Dan Cernovodeanu, Alexandru Nemoianu, Dr. John Rocsin, Dr. Cezar Vasiliu, Eugen Boia, Prof. Aurel Ciufecu, Vasile Coman și Dr. Alexandru Bratu.

Lucrările secției culturale au fost conduse de către dl. Dr. Emil Vicas. Au conferențiat : d-na Georgeta Crainic, Dr. Vasile Iliescu, Zahu Pană, Vasile Coman, D. Moldovan, Mircea Popa, George Pop, precum și Preoteasa Eugenia Ușeriu.

În aceiași zi au avut loc întrecerile sportive ale echipelor de foot-ball ale orașelor Toronto, Kitchener, New York și Cleveland. Câștigătoare a fost echipa din Toronto.

În partea a doua a zilei a avut loc programul artistic urmat de o seară de dans. Participanții au fost întâmpinați de fanfara Bisericii baptiste din Chicago. Tot această fanfară a dat și onorul Doamnei și Domnului Ambasador David Funderburk, care au participat alături de peste 700 de români la această mare sărbătoare.

Duminică 2 Octombrie dimineața au avut loc slujbele religioase la Biserica Ortodoxă Sfânta Maria și la Biserica Catolică Sfânta Elena din Cleveland, cu participarea celor doi Episcopi : I.P.S.S. Episcopul Nathael Popp al Episcopiei Ortodoxe Româno-Americane din America și Canada și I.P.S.S Episcopul Vasile Pușcaș al Diocezei Romano-Catolice din America.

După slujbă a avut loc un parastas pentru Regele Ferdinand și Regina Maria, precum și pentru toți morții noștri care au făurit România Mare.

În continuare a avut loc banchetul festiv de închidere la care au participat peste 400 de persoane. Maestrul de ceremonie a fost Prof. John Halmaghi.

Au luat cuvântul : Prof.Dr. Tudor Bompa, I.P.S.S. Episcopul Vasile Pușcaș, Episcop al Episcopiei Catolice-Unite din Statele Unite, John Șanteiu, vechiul Președinte al Uniunii și Ligii Societăților din Statele Unite și Canada, Domnul Lucaci, noul Președinte al Uniunii și Ligii, Domnul Ambasador David Funderburk, Doamna Ambasador Betty Funderburk și I.P.S.S. Nathanel Popp, Episcop al Episcopiei Ortodoxe Româno-Americane din Statele Unite și Canada.

I.P.S.S. Episcopul Vasile Pușcaș, născut în Statele Unite, a vorbit în cea mai curată limbă românească - o cuvântare de actualitate - spunând pe șleau toate durerile românești și deplângând veșnicul somn al Occidentului ! I.P.S.S. Episcopul Vasile Pușcaș a încheiat cu un călduros apel la unirea tuturor Românilor. A fost un strigăt românesc, de o vigoare și de o duioșie,

Aspecte din sală

(urmare pag. 6)

(continuare din pag 5)

cum până în această zi, nu ne-a fost dat să auzim în Occident ! Îi mulțumim din suflet I.P.S.S. Episcopului Vasile Pușcaș.

Cu aceasta marele festival ROMFEST 88 s'a încheiat într'un entuziasm de nedescris. Românii care au avut fericirea să ia parte la acest FESTIVAL nu-l vor uita niciodată.

Ion Pantazi

COMEMORAREA
"ZILEI NAȚIUNILOR CAPTIVE ÎN EUROPA"

La 16 Iulie 1988, reprezentanți și grupe însumând cca. 200 de oameni ai națiunilor căzute sub sclavia comunismului, din care 40 de români, au comemorat pentru a treia oară la Bonn, capitala Germaniei de Vest, "Ziua Națiunilor Captive".

După strângerea participanților în "Münsterplatz", piața centrală a orașului, sub protecția și cu aprobarea poliției, într'o ordine desăvârșită, coloana demonstranților și-a început Marșul Tăcerii prin orașul vechi (Altstadt), marș care a durat exact o oră și jumătate cu revenirea în piața susmenționată.

Elementul inedit și emoționant până la tragism, l-a constituit prezența în capul coloanei a D-lui Johann Urwich, președintele și fondatorul C.N.C.-Europa. Îmbrăcat în hainele aduse după cei aproape 10 ani de detenție petrecuți în pustiurile glaciale ale "Golgotei răsăritene" (pufoaică ruptă și ismenele sale de deținut 1 G - 770, rubașca purtată la greva de la Vorkuta 1953, pantalonii de doc, și o pancartă galbenă atârnată de gât cu inscripția : "din 1917 made în URSS", complectate cu o încălțăminte rudimentară făcută din roată de cauciuc (made in URSS), fixată de picior cu mai multe ațe și încadrată "armonios" în loc de obiele, de ziarele "Isvestia" și "Pravda". Apariția sa în fruntea coloanei a impresionat enorm pe locuitorii orașului și întreaga asistență. A urmat grupul stegarilor, purtând cele 16 steaguri în bernă, ale națiunilor captive din Europa, un mare panou al "Imperiului Comunist" (însumând 62 de națiuni), un mare placat consemnând victimele comunismului (cca. 140 milioane) și massa demonstranților, purtători a peste 50 de placarte, înfierând crimele comunismului și afirmând drepturile acestor popoare la alegeri libere și autodeterminare.

Între orele 12,30 - 13,30 a avut loc meetingul de protest, încheiat cu emoționantul "Cor al robilor" din Nabucodonosor de Verdi.

S'au succedat la microfon, cu scurte dar incisive alocuțiuni, Domnii : B. Orlinsky (reprezentantul Guvernului Polonez din Exil de la Londra), Dr.Dr. Alexandru Bidian (reprezentantul Românilor și al Comisiei pentru Națiunile Captive din cadrul Congresului Mondial Românesc), Franz Kollar (reprezentantul Slovaciei), Paulis Klavics (reprezentantul Letonilor), Z. Puretic (purtătorul de cuvânt al Sârbilor), Adolf Schröder (vorbitorul în numele germanilor) și în fine Președintele Johann Urwich în numele tuturor popoarelor înrobite de comuniști.

Conferința de Presă a început la orele 15,00, într'o sală judicios pregătită de organizatori a hotelului "Bristol".

La masa prezidiului erau prezenți aceiași vorbitori notați anterior cu o excepție, în numele polonezilor a vorbit Dl. Jerzy Janiszenski, ziarist de profesie. Tema primei ore a conferinței a fost intitulată : "De ce suntem noi anticomuniști", temă sugerată și repartizată unui număr de patru vorbitori, de către Dl. Tadeusz Folek din partea Guvernului Polonez din Exil și anume : Dl. J.Urwich, A.Schröder, Dr.Dr.Al.Bidian și Dl. J.Janiszenski.

Având ca punct de pornire esențial identitatea dintre fascism (simbolizat printr'o zvastică neagră) și comunism (secera și ciocanul) prezentate pe

Johann Urwich

platoul din spatele Prezidiului, cei patru vorbitori au detaliat emoționant mecanismul funcționării acestui monstru devorator de vieți omenești al secolului douăzeci. Citatele de mai jos, cuprinse în cuvântarea președintelui CNC, Johann Urwich, au căpătat o emoționantă dimensiune, în cadrul sălii dominată de cele 16 steaguri naționale în bernă și a placardelor ce reprezentau

harta imperiului comunist, menționarea celor 140 de milioane de victime ale comunismului internațional în țările comuniste și în sfârșit "Ziua Națiunilor Captive" sub comunism.

Dl. Urwich a spus : "Suntem din nou aici, în Bonn, împreună. Unii dintre Dvs. s'au întrebat desigur de ce ne reîntâlnim mereu în Bonn și nu la Paris, Londra sau Roma ? Răspunsul meu, dragi prieteni, este foarte simplu : pentru că Germania este împărțită în două și poporul German deasemeni o parte aflându-se paradoxal ca și țările Dvs. sub dictatura celui mai criminal sistem din istoria omenirii și care se autonumește "comunism", sediul central și de conducere fiind la Moscova...." Ceva mai departe, Dl.Urwich acuză sistemul comunist bolșevic pentru cei 70 de ani de menținere la putere prin teroare, crime, pușcării, lagăre de muncă, deportări, foame și lipsă totală de libertate, ceea ce a cauzat moartea a cca. 160 milioane de victime.

"Amintind că exact acum se împlinesc 35 de ani de la greva de la Vorkuta, Dl. Urwich a reamintit caustic că aceleași opțiuni către "Glasnost" și "Perestroika" au fost prezente în platforma greviștilor de atunci.

În încheiere, Dl.Urwich a accentuat că "CNC-Germania-Europa" va susține lupta tuturor popoarelor aflate sub dictaturi comuniste.

După comemorare, fiecare a plecat acasă, cu visul și speranța că va veni ziua când ne vom putea întoarce de bună voie acasă în Patriile noastre, așa cum a încheiat și Dl. Urwich.

În partea a doua, s'au purtat discuții cu cei prezenți în sală, totul decurgând într'o atmosferă civilizată și extrem de captivantă.

Constrânși de spațiul de redacție, vom consemna ca un mare pas înainte, strângerea legăturilor de solidaritate între cercurile anticomuniste din Germania ca premiză esențială în lupta noastră în vederea impunerii forurilor internaționale a discutării soartei greu lovitelor noastre popoare.

Au fost dureroase și pline de semne de întrebare, următoarele constatări :

1 - Prezența unui singur ziarist român, Dl. C.Mareș, ce a furnizat reportaje pentru mai multe ziare din Exil, posturile de radio BBC și Europa Liberă. Aceasta în contrast cu numărul mare de reporteri al altor națiuni captive (polonezi, sârbi, slovaci).

2 - Absența tuturor reporterilor tuturor secțiilor Europei Libere (invitați separat).

3 - Absența oricărui ziarist german sau unui post de radio sau Televiziune de pe teritoriul acestei țări.

4 - Ignorarea comemorării de către sute de organizații și persoane invitate (inclusiv românești, deși românii au dus greul organizării).

Cu speranța unei mai mari participări (ceeace include și o mai bună mobilizare și transportul participanților către Bonn), încheiem relatarea noastră mulțumind în numele Președintelui CNC și al membrilor acestui Comitet, tuturor celor ce au onorat cu prezența această comemorare și au ajutat cu toate forțele lor la buna pregătire și organizare a comemorării : D-nii A Morcov, M.Manea, Fam. Vulcan din Bonn, D-nei Urwich etc.

Dr.Dr. Florin Mătrescu
Consilier CNC - Germania - Europa

SCHIMB DE SCRISORI

La scrisoare d-lui Prof. Tudor Bompa, adresată postului de radio "Europa Liberă", prin care solicita transmiterea prin acest post de radio, a înființării Congresului Mondial Românesc, dl. Vlad Georgescu a răspuns după cum urmează :

Domnului Tudor Bompa
Boîte Postale 19
5261 Cedex 6
France

Stimate Domnule Bompa,

Mulţumesc pentru scrisoarea din 6 iunie. Din păcate decizia conducerii postului nostru de radio a fost că nu se poate face popularizare la microfonul Europei Libere unei organizaţii a căror membrii fondatori semnează în chiar actul de constituire şi convocare în calitate de legionari.

Urându-vă succes în activitatea pe care o desfăşuraţi al dumneavoastră,

Vlad Georgescu
Director
Romanian Service

* * *

D-lui Vlad Georgescu
Director
Romanian Service
Radio Free Europe

Stimate D-le Georgescu,

Vă sunt recunoscător pentru scrisoarea Dv. din 21 Iunie a.c. (primită de mine doar la 15 August) precum şi tonul Dv. sincer şi direct. Aceasta este şi maniera mea de lucru şi vă promit aceiaşi sinceritate.

De la început vă rog să apreciaţi răspunsul meu ca o poziţie de clarificare şi nu de defensivă. Şi aceasta pentru simplul motiv că nici eu şi nici Congresul Mondial Românesc (CMR) nu are nimica de ascuns.

Fără a avea intenţia de a face istoricul Exilului, lucru pe care Dv. îl cunoaşteţi bine, doresc să vă amintesc că fărâmiţarea forţei noastre într'o sumedenie de organizaţii mici şi uneori fără o direcţie precisă nu ajută cu nimica la creşterea eficienţei luptei noastre pentru o Românie liberă şi democratică. De aceea Dl. Ion Pantazi a iniţiat formarea unui Front Naţional al Unirii Românilor (FNUR) care urma să ducă tratative cu diverse organizaţii pentru unirea românilor într'un singur for reprezentativ : Congresul Mondial Românesc.

Faptul că în componenţa FNUR a existat un legionar nu reprezenta o evidenţă că a influenţat FNUR şi în special CMR spre o poziţie politică de extremă dreapta. În plus, aşa cum se anunţase de la inceputul activităţii FNUR, imediat după terminarea congresului de la Paris, acest organism s'a dizolvat, terminându-şi rolul pentru care a existat.

Personal consider că ar fi mai mult decât incorect dacă situaţia de mai sus ar afecta CMR-ul în dezvoltarea lui ascendentă. Dealtfel eu sunt loaial dictonului latin, pe care-mi permit să-l parafrazez într'o versiune poate nu chiar originală : "verba volant ... facta manent". Noi toţi vom muncii mult pentru ca prin fapte şi nu prin vorbe goale să demonstrăm ce suntem capabili să facem.

În prezent CMR, acest for reprezentativ al exilului, cuprinde 32 organizaţii româneşti, iar în cadrul Romfest-ului de la Cleveland, numărul de aderenţi vor creşte şi mai mult.

Doresc deasemenea să clarific un element important privind direcţia politică a CMR-ului. Consiliul de conducere este format din toţi preşedinţii organizaţiilor afiliate. Ca atare CMR este o structură federativă întrunind în el organizaţii româneşti din lumea liberă de factură politică, religioasă şi culturală cu o coloratură politică de la centru-stânga până la centru-dreapta. Aşadar în prezent CMR nu are în structura lui nici o organizaţie extremistă. Este deasemenea bine să fiţi informaţi că în cadrul Biroului Executiv, precum şi al Preşedinţilor de Comisii, nu există persoane care să fie plasate în extrema dreaptă al spectrului politic românesc.

Direcţia politică pe care Biroul Executiv Central al CMR o promovează este cea de Centru. De fapt noi nu ne considerăm politicieni de profesie ci de nevoie. Suntem mai degrabă nişte patrioţi fără de nici un ataşament politic la partidele din trecut sau prezent. Aşa cum am declarat într'un interviev dat Cuvântului Românesc în Mai a.c. ideologia noastră se numeşte Românism iar partidul nostru îl numim România. În ceea ce priveşte crezul meu politic, scurta mea cuvântare de la Congresul de la Paris, poate fi considerată ca o evidenţă loaială a acestuia. Şi atâta timp cât organizaţiile aderente mă acceptă în poziţia de Preşedinte CMR, implicit se identifică cu poziţia mea politică.

Consider conducerea CMR ca suficient de cunoscătoare şi simţim pulsul politicei internaţionale destul de bine pentru a realiza că sfârşitul acestui secol reprezintă o realiniere a politicii mondiale în care extremismul nu-şi mai găseşte un loc confortabil în gândirea leaderilor marilor puteri. Deja sunt suficiente exemple practice care demonstrează că direcţia politică mondială se 'ndreapta spre liberalizarea şi democratizarea tuturor societăţilor. Extremismul şi-a epuizat vlaga, iar respectul pentru demnitatea umană va trona politica de tranziţie spre secolul XXI. Aceasta fiind maniera noastră de interpretare a politicii internaţionale este şi normal că noi suntem pătrunşi de sincera dorinţă de a face tot ceea ce ne stă în putinţă pentru a ne vedea Patria noastră liberă şi democratică (democraţie parlamentară).

Personal sunt convins că CMR-ul se va impune în faţa românilor din Exil fiindcă unirea promovată de noi este deziderul tuturor celor care nu sunt dominaţi de vanitate politică. Deasemenea, cred că sinceritatea noastră şi mai ales activitatea noastră de politică de influenţă pe lângă Cancelariile din Vest, prin care solicităm sprijin pentru transformarea României dintr'o dictatură Stalinistă într'o democraţie parlamentară, va convinge nu numai pe marea majoritate a românilor din Diasporă dar şi pe fraţii noştri din Ţară.

Cu stimă deosebită

Prof. Tudor Olimpiu Bompa, Ph.D.
Preşedinte

P.S. Alăturat vă rog să aflaţi o invitaţie de a participa la "Romfest 88" precum şi la al doilea Congres Mondial Românesc. Participarea unuia din colaboratorii Dv. ar putea vedea "in vivo" caracterul celor două activităţi româneşti.

CONGRESUL MONDIAL ROMANESC INTERVINE LA GUVRNUL CANADIAN PENTRU PRIMIREA A 1200 DE REFUGIAŢI ROMÂNI DIN UNGARIA ŞI TURCIA

Boîte Postale 19
75216 Paris Cedex 06
France

HON. Barbara Mc Dougall, M.P.
MINISTER of EMIGRATION

Dear Madame Minister,

The incompetence of the Ceausescu regime in Romania, its abusive dictatorship and personal cult, resulted in constant political and economical deterioration.

Any opposition to orquestioning of the "supreme leader's" s"decisions result in imprisonment or total "dissapearence" of the offender. The constant discrimination and hardship the Romanian citizens are exposed to, determined many of them to the solution of escaping from this brutal dictatorship : defection. And this is often paid with the price of ones life.

In the past two years some 15.000 Romanians defected from Romania and are at the present in camps in Turkey, Austria, Germany, Italy, and Yugoslavia.

Ii the past nine manths an unprecedented situation happend. Some 900 Romanians defected from communist Romania to communist Hungary. Because of the not exactly friendly and "brotherly" relations betweenthe two neighbours the Hungarian goverment decided not to return these Romanian defectors back to their country.

Being unprepared for this unprecedented situation the Homgarian goverment does not have any funds to assist this wave of refugees. As indicated by the representative of the German League for Human Rights who visited Hungary in July, 1988, most Romanian refugees became street begars, often finding shelter in train stations. In addition, they live with the constant nightmere that they'll be returned to Romania. Shold this ever happen all of them will be detaind or sent to labour camps.

The alternative is a quick solution to the desperation of these 900 poor souls, whos situation is unequaled by any other refugee grops in the world.

Therefore, Madame Minister, we appeal to your personal and to the Canadian goverment's generosty to grant an emigration visa for 1200 Romanians from Hungary and Turkey (who next to the Romanian refugees in Hungary are in the most desperate situation).

With our greatest appreciation

Prof. Tudor O. Bompa, Ph.D.
President
Romanian National Conncil - Canada
President
Romanian World Congres

SCRISOAREA D-LUI CLAUDIO POLSINELLI, CARE SUSŢINE CEREREA CONGRESULUI MONDIAL ROMANESC

September 14, 1988

ONTARIO
LEGISLATIVE ASSEMBLY
CLAUDIO POLSINELLI, M.P.P.
YORKVIEW

Hon. Barbara Mc Dougall, MP
Minister of Immigration
room 321 w/o
House of Commons
Ottawa, Ontario
K1A OA6

Dear Minister :

A number of constituents of Romanian descent have brought to my

attention the case of some 900 Romanian defectors to communist Hungary.

These people live in constant fear that they will be deported to Romania where they would most certainly face persecution including being sent to labour camps.

The Romanian community living in Canada is most anxious to assist these persecuted countrymen. As such, they are requesting that they be allowed to enter and remain in Canada.

Your favourable consideration of this matter would be apreciated.

Yours truly,

Claudio Polsinelli, MPP
Yorkview

ALTE INTERVENIŢII ALE CONGRESULUI MONDIAL ROMÂNESC PENTRU ROMANII DIN UNGARIA

Le Haut Commisariat des Nations Unies pour les Réfugiés
Bureau regional pour l'Europe
Ms. I.C. Forget
154 Rue Lausanne
CH 1202 Gèneve - Suisse

Cher Monsieur I.C. Forget,

Le Congrès Mondial Roumain, représenté par son délégué, Monsieur Alexander Konstantin, agissant sous la directe coordination de Monsieur Ion Ganea de Genève, s'est rendu à Budapest dans l'interval 11-17 Juillet de l'année courante pour contacter le groupe de refugiés de nationalité roumaine se trouvant actuellement dans la capitale hongroise.

Nous pouvons vous communiquer de premier abord qu'il s'agit d'un groupe d'environ 700 personnes qui se sont réfugiées en Hongrie en quittant illégalement la Roumanie, geste désespéré vis-à-vis de la situation tragique ou a été mené le peuple roumain par le régime dictatorial de Bukarest.

Ces personnes ont truvé refuge dans plusieurs villes de Hongrie, mais grand nombre d'entre elles n'ont pas eu la posibilité de se procurer un longement convenable. Monsieur Alexander Konstantin s'est rendu à l'Ambassade des États Unis, où il a discuté avec Mme. Lise Barneld, Secrétaire d'Ambassade et avec Monsieur le Consul Joseph J. Koza, qui lui ont expliqué que l'Ambasade américaine de Budapest n'est pas en état de réaliser les formalités d'émigration aux États-Unis, n'étant pas pourvus d'une *séction juridique*, en ajoutant toutefois que celle de Vienne en Autriche, comporte une telle séction, donc elle serait la plus indiquée à s'occuper du problème.

A l'Ambassade du Canada, le premier secrétaire d'Ambassade a expliqué à son tour, que l'émigration au Canada ne peut avoir lieu que pour des raisons de réunion de famille du premier degré et avec la mention du droit d'émigrer au Canada, inscrite sur le passeport roumain. Malheureusement bon nombre des réfugiés roumains n'ont pas de passeport sur eux.

A l'Ambassade d'Autriche, Monsieur le Secrétaire Dr. Hans Spitzer a expliqué que le permis d'entrer en Autriche pour ces réfugiés n'ayant pas de papiers d'identit'e sur eux, doit être vérifié et approuvé par l'Ambasade, pourtant de motifs politiques bien fondés, chaque personne devrant avoir une invitation ou une lettre d'acceptation en vue de l'hébergement de la part d'un citoyen autrichien.

De plus, si l'Ambasade d'Autriche donneson avis favorable, on doit également obtenir une approbation de la part du Département pour les étrangers de Hongrie.

Comme on peut se rendre très bien compte, la situation désespéré de ces personnes est davantage aggravée par la législation de chaque pays pris à part. A la suggestion du Secrétaire d'Ambasade autrichien de Budapest, nous faisons appel à vous en tant qu'organe intergouvernemental et international afin que vous analysiez avec les représentants du gouvernement hongrois, autrichien, américain et canadien, les possibilités existentes, pour trouver une solution d'urgence à l'appui d'un établissement provisoire des quelques 700 réfugiés roumains, à Vienne, d'où le Bundesminister für Auswartigenamt-Gelegenheiten, Abteilung IV, 2, Dr. Haeck, puisse transmettre à l'Ambasade autrichiennede Budapest les mesures prises pour sauver ces personnes désespérés.

Veuillez agréer Monsieur, nos meilleurs sentiments d'estime

Alexander Konstantin
La Comission des Droits
de l'homme et les Réfugiées
du Congrès Mondial Roumain

Dr. V. Iliescu
Vice-président du
Congrès Mondial Roumain

* * *

Preşedintele Weizsäcker ia atitudine

SCRIITORI ŞI OAMENI DE ARTA PROTESTEAZA IMPOTRIVA PLANURILOR DE DISTRUGERE ALE SATELOR DIN R.S.R.

Preşedintele Republicei Federale a Germaniei Dl. Richard von Weizsäcker a adresat guvernului român un urgent apel, unind glasul său protestului general împotriva planurilor de distrugere ale satelor României.

În cadrul şedinţei de închidere a Consiliului European ţinut în ziua de 14 Oct. în Lübeck-Travemunde, el a arătat că urmăreşte cu deosebită îngrijorare planurile guvernului român.

În ediţia din aceiaşi zi a ziarului Neuer Züricher Zeitung, cel mai răspândit ziar elveţian de limbă germană, s'a publicat protestul a 60 de scriitori, artişti şi filozofi din întreaga Europă împotriva planurilor guvernanţilor români. Au semnat acest protest între altţii : Andrei Zacharov, Eugen Ionescu, Friedrich Dürrenmatt, Günter Grass, Lew Kopelew, Siegfried Lenz, Max Boll, Hans Georg Godamer, Jeanne Hersch, Antal Dorati şi Şandor Vegh.

Televiziunea germană ca şi ziare de mare tiraj din RFG ca spre exemplu Suddeutsche Zeitung au publicat aceste ştiri.

Vl.S.

"SÜDDEUTSCHE ZEITUNG" Nr. 299 / 4. Oct. 1988
Chemare la o "ZI DE ACŢIUNE PENTRU ROMÂNIA"
"Ceauşescu duce un război împotriva propriului popor"

La 15 Noembrie, scriitori, intelectuali şi politicieni din vest şi est doresc să organizeze o "zi europeană de acţiuni pentru România". La această dată se împlineşte un an de când mii de muncitori au protestat la Braşov împotriva foametei, a frigului şi a represaliilor sub regimul poliţienesc al şefului de partid şi de stat Ceauşescu. O parte dintre demonstranţii arestaţi atunci au rămas şi până astăzi dispăruţi.

Iniţiatorii acţiunii doresc să trezească atenţia asupra stării de lucruri din România prin organizarea de standuri informative, prin proteste în faţa ambasadelor româneşti, precum şi prin apeluri adresate parlamentelor şi guvernelor din lumea întreagă.

Ceauşescu, se spune în apel, duce de ani de zile un "Război împotriva propriului popor". În cadrul unui nou val de distrugere se începe acum cu raderea de pe suprafaţa pământului a 8000 de sate şi cu încazarmarea locuitorilor lor.

Printre cei 100 de semnatari ai apelului care cere "punerea sub acuzare a regimului Ceauşescu" se află scriitorii : Horst Bienek, Günter Grass, Peter Härtling, Pavel Kohout, György Konrad, Lew Kopelew, autorii exilaţi de origină germană Herta Müller şi Richard Wagner, baladeurul Wolf Biermann, compozitorul italian Luigi Nono, membri prezidiului partidului social-democrat Hertha Däaubler-Gmelin şi Hans-Ulrich Klose, politicienii "Verzi" Petra Kelly şi Otto Schily, dizidenţii est-germani Freya Klier şi Stephan Krawczyk precum şi veterani ai mişcărilor protestatare ai anilor 60 caDaniel Chon-Bendit şi Johano Strasser.

Regimul Ceauşescu, se spune în apel, răpeşte oamenilor din România cadrul lor cultural şi împinge ţara într'o catastrofă ecologică. "Naşterile prin constrângere" ordonate de stat sunt încă un exemplu al dispreţului faţă de demnitatea umană.

Toate acestea se petrec în mijlocul Europei, dar "majoritatea guvernelor şi politicienilor privesc impasibili".

C.B.

Nota Redacţiei :

În faţa tragediei României păleşte orice culoare politică, ideologică sau socială.

În faţa terorismului lui Ceauşescu teoriile politice devin doar manifestaţii de salon.

Numai acţiunile neşovăielnice vor putea face să cadă capul dementului din strada Primăverii.

Dacă până şi stânga din Occident a înţeles acest lucru, oare ce împiedică "Exilul" românesc să priceapă şi să se unească ?

Până când lupte fratricide, când duşmanul comun este la Bucureşti ?

CEAUŞESCU A RENUNŢAT LA DARAMAREA SATELOR ROMÂNEŞTI

El a făcut o declaraţie în acest sens presei străine, redată şi de Televiziunea germană.

Din informaţii sigure aflăm : la întrevederea pe care a avut-o la Moscova cu domnul Gorbaciov, a căzut la un compromis cu acesta, pentru ca presa rusească şi românească să consemneze refuzul lui Ceauşescu de a aplica "glasnostul şi perestroica" în RSR, motivând că fiecare Ţară socialistă trebuie să se dezvolte după specificul ei.

In realitate el a consimțit să renunțe la dărâmarea satelor, urmând să dea publicității acest lucru mai târziu.
Informațiile primite după vizita lui Ceaușescu la Moscova, s'au adeverit. Dar la Moscova, Ceaușescu și-a mai luat obligația ca în primele luni ale anului 1989 să înceapă o liberalizare.
In sfârșit, tiranul de la București având lumea întreagă împotriva lui, a trebuit să cedeze !
Lupta Exilului Românesc nu trebuie să înceteze până ce nu se vor aplica principiile consemnate în Charta Atlanticului : Autodeterminare și Alegeri Libere în toate țările de după Cortina de Fier.

Redacția

DIN AMARACIUNILE POPORULUI ROMAN

Ion Românul

Spre surprinderea mea, la începutul lunii August 1988, am auzit o știre difuzată de postul de radio "Europa Liberă", prin care se făceau cunoscut următoarele :
"Un număr de congresmani americani au cerut anularea pactului Ribentropp-Molotov din 1939 prin care solicitau darea independenței Lituaniei, Estoniei și Letoniei".
In primul rând am rămas stupefiat de cele solicitate de către congresmanii americani, aceștia ne știind că prin acel act s'au răpit și României Basarabia, Bucovina de nord și ținutul Herța.
In al doilea rând m'a mirat faptul că redactorii postului de radio "Europa Liberă", n'au făcut acea rectificare și n'au adus la cunoștința congresmanilor americani că n'au citit bine acel pact și au omis să pomenească și de restul ținuturilor prevăzute în el. Este un vot de blam pentru postul de radio "Europa Liberă".
Von Ribentropp, fost negustor de șampanie, servil șefului său, care l-a [illegible] pe von Pappen care era un adevărat diplomat, cu multă personalitate, cu unul din [illegible] pe care i-a avut Hitler și a semnat un act în necunoștință de cauză.
Stalin a fost mai abil, sfătuindu-l pe Molotov ca să întocmească pactul așa cum voiau ei, cedând Germaniei numai o parte din Polonia.
Această informație demonstrează în mod vizibil că țările Baltice duc o luptă de zeci de ani pentru căpătarea independenței, atât din interior cât și mai ales din exterior.
Ce să mai vorbim de România ? Dictatorul român Ceaușescu într'un discurs, a renunțat cu câțiva ani în urmă la teritoriile de dincolo de Prut răpite samavolnic de ruși.
La pacea de la Paris s'a interzis românilor să pomenească de acele teritorii. Reprezentantul României la Conferința de la Paris era ministrul de externe Gh.Tătărăscu, care a dat dovadă de lichelism și supușenie ca și sub domnia Regelui Carol al II-lea.
Cu toate presiunile și amenințările făcute asupra delegației române, Gh.Tătărăscu ar fi trebuit să facă același lucru ca și Mihail Kogălniceanu la Congresul de la Berlin din 1878 și să afirme în fața Conferinței de la Paris că România n'are nimic de dat și că are drepturi asupra Basarabiei, Bucovinei și ținutului Herța, aceasta chiar cu riscul vieții sale. Ar fi rămas în istorie ca un mare român și marilor puteri le-ar fi dat de gândit și poate nu ar fi făcut până la sfârșit jocul Rusiei.
Sunt puține voci române astăzi care vorbesc despre drepturile asupra ținuturilor de peste Prut răpite de ruși.
La fel cum s'a pus în serviciul dictaturii lui Carol al II-lea, tot așa și-a pus serviciile și în slujba dictaturii comuniștilor, care atunci când n'au mai avut nevoie de el l-au azvârlit ca pe o cârpă.
Opoziția română care era la Paris, în frunte cu Grigore Gafencu, a făcut un memoriu pe care l-a dat tuturor membrilor Conferinței. Alt ecou ar fi avut memoriul respectiv dacă Tătărăscu l-ar fi citit dând dovadă încă o dată că poporul român este demn, că poporul român, după 23 August a luptat alături de aliați, că a micșorat durata războiului și și-a sacrificat pe câmpul de luptă din apus nenumărate suflete.
Acum câțiva ani, îmi povestea o fostă excursionistă română care a făcut o călătorie prin URSS și a ajuns la Alma Ata, că la un moment dat o tânără de cca 17 ani s'a apropiat de ea și i-a vorbit românește. La întrebarea excursionistei, tânăra i-a răspuns : "Eu nu vorbesc românește, eu grăiesc moldovenește, m'a învățat bunica". După ce i-a dat tinerii câteva daruri, excursioniștii s'au urcat în autocar, iar tânăra, la plecare făcându-le semn cu mâna ; excursionista a izbucnit în lacrimi.
Rușii, și înainte de primul război mondial și mai ales după cel de-al doilea, au deportat sute de mii de oameni din teritoriile răpite, pentru a aduce în locul lor alte naționalități ruse, în scopul de a desnaționaliza pe autohtoni, desființând deasemenea școlile de predare în limbile respective.
Sunt convins că congresmanii americani, n'au avut cunoștință de toate aceste lucruri și au vorbit în necunoștință de cauză când au afirmat cele expuse la începutul acestui articol.

UNIRE ȘI NEUNIRE

ASPECTE DIN EXILUL ROMANESC

Dr. J.T.Marcea

Una dintre problemele cele mai importante ale emigrației române și se pare mai greu de rezolvat este lipsa ei de unitate.
In loc de a emoționaliza această problemă îngăduiți-mi să abordez unele considerații teoretice mai importante în legătură cu aspectele psicho-sociale și individuale ale fenomenului complex de grupare a oamenilor. Aceasta în speranța să contribui la înțelegerea aspectelor obiective care duc în mod imanent la structura actuală a exilului.
O grupă este formată din cel puțin doi indivizi. Acești indivizi au caracteristici care îi aseamănă între ei și-i deosebesc de alții. De exemplu : limbă maternă comună, țară de proveniență comună, preocupări comune, etc.
Procesul de grupare trebuie văzut și înțeles atât din punct de vedere al fenomenelor care duc la unire - forțe centripetale -, cât și a celor care duc la dezbinare - forțe centrifugale -. Aceste forțe se manifestă în cadrul grupei ca unitate, pe de altă parte constituie motorul comportării indivizilor înșiși în legătură cu grupa (vezi mai departe).
FENOMENE ȘI TENDINȚE CARE DUC LA UNIRE.
Interese și preocupări comune ale mai multor indivizi (de exemplu : asociații de artă, de petrecere a timpului liber, etc.)
- Preocupări comune sau asemănătoare - adversari comuni : partide politice, echipe sportive, guverne de coaliție (vă rog să remarcați aici că nu numai preocupările comune unesc ci și punctele de deschidere în comparație cu grupări adverse).
- Dușmani comuni : aici este vorba de necesitatea de unire, indiferent de sfera de interese, de situația competițională - asta din nevoia de a înfrunta cu puteri sporite o față care amenință însăși existența fizică a unor grupări (de exemplu : coalizările din timp de război care după victorie se destramă : USA - URSS)
- Grupări în jurul unor personalități de excepție cu charismă (?) personală - de exemplu : secte, grupări extremiste etc.
FENOMENE ȘI TENDINȚE CARE DUC LA NEUNIRE
- Unitatea de interese se destramă
- Necesitatea unirii nu mai e actuală - adversarul sau dușmanul e învins sau nu poate fi abordat
- Dispariția personalităților conducătoare
- Neînțelegerile între membrii grupei sau la nivel de conducere

Individul însuși e atras de o grupare anume (forța centripetală) când descoperă acolo interese comune sau se simte acceptat, găsește protecție și apărare, se simte de folos. Individul se îndepărtează de grupă (forțe centrifugale) din nevoia de realizare personală, dorința de independență, neputința personală de a avea contacte stabile. Interesele și năzuințele sale nu mai sunt compatibile cu ale grupei, etc.
GRUPA CA ATARE nu este nici ea o adunare amorfă ori o sumă aritmetică a indivizilor ei ci se află în permanent proces dinamic, care reprezintă însăși viața grupei. Această viață a grupei duce ea însăși la atragerea de noi membri, la excluderea altora, la repulsie sau acceptare, la coalții sau fuziuni cu alte grupări sau la conflicte sau chiar violență față de alții. In principiu cu cât grupele sunt mai mici, cu atât conflictele interne sunt mai personale și mai emoționale.
Cu cât o grupare este mai mare și mai matură cu atât situațiile conflictuale din cadrul grupei sau cu alte grupări sunt mai puțin emoționale și mai raționale.
Procesul de maturizare a unei grupări presupune ca membrii ei să ajungă la stadiul de evoluție psicho-socială care să le permită ca deciziile și acțiunile individuale să nu fie dictate în primul rând de utopii, naivități sau frustrări personale, ci de linia rațională care înseamnă : diferențierea între persoană ca subiect și acțiunile ei (adică se poate critica sau combate părerea sau acțiunea cuiva, fără a jicni persoana ca atare), toleranța și acceptanța pentru păreri contrare, respectul pentru onoarea fiecărui om chiar și a adversarului. Contrarul celor de mai sus sunt tipice pentru comportarea nematură a copiilor.
ȘI ACUM ROMANII DIN EXIL
Prin prisma celor de mai sus îmi permit să afirm că exilul românesc n'a depășit încă nivelul infantil al socializării. Acțiunile diferitor grupări din afara Țării sunt de cele mai multe ori conduse de dorința de a satisface cât mai urgent necesități de coloratură emoțională, din cauza cărora țeluri raționale, de lungă durată, chiar dacă sunt discutate trec pe planul secundar.
Ar trebui să ne unească : originea comună, limba și cultura comună, dorința comună de a contribui la salvarea și evoluția României, la readucerea ei în rândul țărilor democratice și civilizate, mai ales că avem și un adversar comun - sistemul de oprimare și surpare a valorilor materiale și umane din Țară. Ei bine, toate aceste argumente raționale n'au găsit până acum răspunsul matur necesar, asta pentru că minorele emoții infantile ale micilor grupări românești sunt mai puternice. Lupul acela furios, citat de Părintele Calciu într'un număr trecut al ziarului, este totuși departe și mănâncă pe alții, așa că ceata de câini, îndată ce a realizat acest lucru, latră din nou unii la alții.
Cauzele neunirii noastre nu trebuie căutate nici la București, nici la Moscova, ci în noi înșine.
Pierduți de Patria mumă ne simțim neputincioși orfani și vinovați totodată. Faptul că mulți n'au vrut să uite discordiile de dinainte de plecare a menținut învrăjbirile de acum 50 de ani și, în numele unei supreme loialități față de

(urmare pag. 10)

(continuare din pag. 9)

Patria pierdută, le duc şi astăzi - cu această învrăjbire - mai departe. Totul porneşte din dorinţa (în principiu sinceră şi bună) de a dovedi, care mai de care, că el şi cu ai lui şi numai el şi cu ai lui, iubesc cu adevărat Ţara părăsită. Aceasta din frica infantilă că Patria mumă n'ar avea loc în sufletul ei şi pentru dragostea celorlalţi copii ai ei şi fraţi ai noştri. În această situaţie de concurenţă nematică este de la sine înţeles că grupările se consideră în mod obligator ca şi concurenţi periculoşi la dragostea de Ţară exclusiv revendicată.

Nu pentru faptul că avem zeci de asociaţii româneşti este motivul neunirii, ci nematuritatea noastră socială însăşi.

Complicate şi dificile sunt şi problemele dintre aşa zisa veche emigraţie şi noua emigraţie.

Pe de o parte, vechea gardă este greu încercată de evenimentele pe care le-a trăit şi pe care într'un fel sau altul le-a influenţat. Memoria încărcată de un trecut greu pare a nu le lăsa loc decât numai în parte pentru prezent şi viitor.

Pe de altă parte, noii veniţi sunt în marea majoritate născuţi după război sau nu l-au trăit conştienţi. Este de aşteptat că pentru aceştia conflictele trecute, mai ales cele de coloratură personală, să nu mai prezinte interesul eventual dorit de cei în cauză.

Sentimentul de a fi neînţeles este de ambele părţi urmarea logică, mai ales atunci când fiecare crede că punctul lui de vedere e unicul adevărat. Această situaţie generează forţele centrifugale amintite : ceartă, învrăjbire, retragere în sfera personală. Aceasta este cauza care duce la faptul că tot mai mulţi români şi în special cei mai tineri sunt apolitici şi pasivi. Ei nu sunt trimişii pentru a creia discordie de către regimul de la Bucureşti, ci sunt rezultatul nematurizării exilului însuşi.

Noi suntem încă în căutarea unei personalităţi de prestigiu, angajate activ şi acceptate de majoritatea românilor (unanimitate există în momentul de faţă numai la Bucureşti) ca simbol al unirii.

Cam acestea ar fi cele câteva explicaţii din punctul meu de vedere. Deci încă nu am reuşit o unire a majorităţii românilor din exil. Eu sunt de părere că, totuşi unirea nu este numai necesară ci şi posibilă şi aceasta cu-atât mai mult cu cât vom fi mai conştienţi de situaţia în care ne aflăm.

Nu este vorba de unire într'un singur partid (Dumnezeu să ne ferească !) dar varietatea de gândire şi de năzuinţe reprezintă adevărata putere a unei comunităţi cu condiţia ca relaţiile din cadrul ei să fie bazate pe acceptare şi respect pentru onoarea fiecărui membru sau grupare.

Congresul Mondial Românesc este un forum necesar şi realizabil, forum de idei, de contacte, o instanţă cu autoritate acceptată pe bază democratică.

E timpul să înceteze pânsul de la Nistru pân-la Tisa şi noi putem contribui la asta, dar nu prin a ne deplânge soarta ci prin a ne uni mai conştient şi de bună voie.

Congresul Mondial Românesc să fie o şcoală a democraţiei - căci democraţia nu ne este dată în leagăn la naştere, ci se învaţă cu greu şi începe prin acceptarea în primul rând a libertăţilor celuilalt.

Generaţiile noi din România nu cunosc democraţia, nu cunosc libertatea, nu cunosc onoarea de a fi respectaţi ca oameni. Oare noi, cei de-aici cunoaştem şi am învăţat toate acestea ? Ceasul al doisprezecelea bate şi pentru noi.

Nutresc speranţa că se va ajunge până la urmă la un forum unic al tuturor românilor din exil (numele acestui forum e de importanţă secundară) unde să ne simţim acceptaţi şi respectaţi toţi, indiferent de păreri sau culoare politică.

Să ne ajute Dumnezeu !

UN BRAV PRINTRE CEI BRAVI NE-A PARASIT

La 11 August 1988 s'a stins din viaţă la Paris doctorul Mircea Ştefan Dumitrescu la vârsta de numai 56 de ani.

Grea pierdere pentru Exilul Românesc !

Caracter de stâncă, inimă de aur, inteligenţă ieşită din comun, Mircea Dumitrescu a fost dealungul întregii sale vieţi un exemplu pentru toţi cei care l'au cunoscut, un adevărat Om, aparţinând marilor elite.

Născut la 10 Octombrie 1932 dintr'o distinsă familie românească : tatăl - Profesor Universitar la Academia Comercială, mama - descendentă a unei mari familii boiereşti înrudită cu Muşatinii.

Mircea Dumitrescu urmează cursurile liceului Titu Maiorescu. L'am cunoscut pe acea vreme, ca elev, era cu un an înaintea mea. Vremurile erau grele. Se operau arestări. Familiile înstărite erau gonite din casele lor, de pe proprietăţile lor. Mircea, deşi acasă avea acelaş gen de probleme, ştia să fie alături de colegii cei mai loviţi, avea pentru ei mereu o vorbă spre a-i încuraja sau un gest pentru a-i ajutora la nevoie. Ştia să se facă iubit şi respectat de toţi, atât de colegi cât şi de profesori.

Avea în ochi o lumină şi în zâmbet o bunătate care nu l'au părăsit niciodată, nici chiar pe patul de suferinţă de la Spitalul "Salpetrière" unde l'am văzut cu câteva zile înainte de a se stinge.

După ce şi-a luat Bacalaureatul cu brio a urmat cursurile Facultăţii de Medicină din Bucureşti şi şi-a luat Doctoratul în Imunologie.

Angajat ca medic cercetător la Institutul Cantacuzino, apoi la Institutul Pasteur din Bucureşti, Mircea Dumitrescu elaborează şi publică lucrări ştiinţifice de mare valoare.

În acelaşi timp ajută fără preget, pe cât poate pe cei persecutaţi de Securitate sau scăpaţi din închisori.

Laboratorul pe care-l conducea devenise un loc de refugiu pentru foştii deţinuţi sau oameni cu dosare negre.

Stabilit în Franţa din 1972, graţie intervenţiei eminentului Profesor Ropaltz, ce-l cunoscuse şi apreciase cu ocazia unui Congres Internaţional de Imunologie, Mircea Dumitrescu îşi continuă activitatea ştiinţifică, dar se lansează şi în bătălia politică a vremii, căci nu şi-a uitat nici o clipă Ţara şi Neamul de departe.

Membru al partidului Republican francez el a promovat tot timpul şi pretutindeni interesele României robite, iar pe plan francez a militat fără complexe pentru unirea tuturor forţelor de dreapta, împotriva orbirii şi a ostracismului, singurul drum realist capabil de a bara expansiunea socialo-comunistă.

În cadrul Exilului Românesc Mircea Dumitrescu a desfăşurat până în ultima zi o vie activitate pusă în slujba unirii tuturor forţelor româneşti anticomuniste, împotriva mentalităţii de clan, împotriva războiului şefilor. Deşi membru marcant al UMRL-ului, Mircea participă la lucrările Congresului Mondial Românesc de la 4 Iunie 1988 şi lansează de la tribuna acestuia un vibrant apel pentru UNIRE.

Pe patul său de suferinţă, cu câteva zile înainte de sfârşit Mircea mi-a transmis mie şi lui Dan Cernovodeanu făclia idealurilor sale ; să nu-l dezamăgim ! Odihnească-l Dumnezeu în pace !

Transmitem pe această cale sincerele noastre condoleanţe mamei, Doamna Maria Dumitrescu şi copiilor : Maria-Cristina, Alexandra şi Nicolae.

Vladimir Boutmy de Katzman

NE-A PARASIT HORIA GHEORG FULGA

Horia Gheorg Fulga s'a născut la 13.08.1945 la Sibiu. Cursul primar ca şi gimnaziul l-a urmat între anii 1952-1963 la Braşov. Şi-a început studiile superioare de muzică în anul 1963 la Conservatorul din Cluj pe care l-a obţinut cu brio în 1968. I-a avut profesori pe V.Filip, elev al maestrului George Enescu, şi Fr. Balogh, elev al lui I. Hubay. După absolvirea Conservatorului, timp de un an, predă vioara la "Şcoala de muzică" din Cluj, pentru ca între 1969-1980 să fie numit Profesor Universitar (clasa vioară) la Conservatorul din Cluj. De menţionat că între anii 1978-1980 a asigurat şi funcţia de consilier artistic la "Orchestra de cameră" de la Conservatorul din Cluj.

În anul 1980 alege libertatea şi-şi începe drumul greu al exilului prin frecventarea Institutului Goethe din Iserlohn. Prin concurs reuşeşte să ocupe postul de violonist principal la Filarmonica din Essen. În anul 1986 îşi începe cariera universitară în Germania Federală, ca profesor de vioară la Universitatea din Essen, iar din anul 1987 şi până în ajunul îmbolnăvirii incurabile ce l-a răpus la 10 Martie 1988, a fucţionat ca profesor de vioară la Conservatorul din Frankfurt / M.

În activitatea sa prodigioasă se înscriu nenumărate concerte, emisiuni la radio şi televiziune şi mai multe discuri (casele Elektrorecord şi Schwann). La loc de cinste se înscriu şi participarea sa mult apreciată în cadrul "Cvartetului Oraşului Essen" şi "Ansamblului Raphaell" din Koln, precum şi cursurile de vioară la Rovigo (Italia, 1985) şi St. Maur (Franţa).

Familia sa îndurerată :soţia, Michaela Fulga, profesoară de muzică, fiul Dinu elev de 14 ani, părinţii, prietenii şi sutele de elevi răspândiţi în toate colţurile lumii, au pierdut un om de factură deosebită, dublată de calităţi umane emoţionante. Altruismul, modestia, camaraderia, discreţia, tăria de caracter şi o vrednicie până la limitele epuizării sunt trăsături rămase în sufletul tuturor celor ce l-au cunoscut şi preţuit.

Cititor pasionat al "Stindardului Românilor", anticomunist înfocat şi adept înflăcărat al Unirii Exilului Românesc, ne-a părăsit intr'un moment în care randamentul său ca muzician, sprijinul acordat familiei şi aportul său discret la lupta naţională, lasă un gol de neumplut.

Dumnezeu să-l odihnească în pace.

Dr. Florin Mătrescu

O DUREROASĂ PIERDERE

Arhitectul Ştefan Gane s'a născut la Bucureşti la 16 Septembrie 1923. Era fiul inginerului Gane şi nepotul scriitorului Constantin Gane, autorul volumelor "Trecute vieţi de Doamne şi Domniţe" şi a altor lucrări premiate de Academia Română (decedat la Aiud în 1962.)

În România a fost în permanenţă şicanat de către Securitate. În anii 1951-1952 a fost de mai multe ori arestat, anchetat şi otrăvit. De atunci a suferit în permanenţă de stomac şi intestine.

În anul 1974 a reuşit să ajungă în Lumea Liberă. În 1975 a fost numit profesor de arhitectură la facultatea din Alger în cadrul acţiunii "Entwicklungshilfe" al RFG. În 1983 este scos la pensie şi se stabileşte la Paris. În ultimii ani, a condus lupta românească pentru salvarea monumentelor istorice, monumente expuse unei campanii de distrugere de către dictatorul de la Bucureşti. Ştefan Gane a întocmit memorii la instituţiile internaţionale din Occident şi a organizat manifestaţii publice în favoarea apărării patrimoniului naţional.

Moartea prematură a lui Ştefan Gane în momentul când în ţară distrugerile cuprind şi satele noastre reprezintă o grea pierdere în lupta exilului românesc întru salvarea patrimoniului nostru cultural.

Pe patul de suferinţă, Ştefan Gane a acceptat cu entuziasm de a activa în cadrul Congresului Mondial Românesc ce urma să ia fiinţă peste câteva zile, ca Preşedinte al Comisiei pentru apărarea munumentelor istorice, conferându-i-se titlul de Senator.

Dumnezeu să-l odihnească pe acest mare român.

Redacţia

PRESA EXILULUI

Ziarul "Românul Liber" din Octombrie 1988, ne informează că la 17 Septembrie a avut loc la Paris şedinţa Comitetului Coordonator al UMRL.

Dl. Ion Raţiu a informat Comitetul Coordonator despre importantele succese personale pe care le-a obţint la Washington, în Camera Reprezentanţilor şi în Senat, despre activitatea sa în comunităţile româneşti din Cleveland, Ohio, Oakland şi Los Angeles.

Apreciem ca foarte bine venită intervenţia d-lui Raţiu în Camera Reprezentanţilor. Păcat că domnia sa lasă să se înţeleagă că a fost invitat în acest prestigios For american, pe când în realitate acolo putea intra orice muritor de rând.

În ceeace priveşte activitatea domniei sale în comunităţile româneşti, trebuie să precizăm : Dl. Raţiu a căutat să explice că UMRL-ul nu se va asocia niciodată cu Congresul Mondial Românesc, deoarece în cadrul acestei "noi organizaţii" s'ar afla fascişti şi oameni dubioşi. Deoarece d-lui Raţiu îi place să vorbească întotdeauna, fără să spună nimic concret, îi facem noi acest serviciu, precizându-i gândurile ascunse.

Domnia sa vorbeşte despre o nouă organizaţie, deşi ştie bine că nu este vorba de aşa ceva, ci de o federalizare a organizaţiilor existente, o reprezentanţă comună a acestor organizaţii, din care dl. Raţiu a refuzat să facă parte fiindu-i frică de a nu-şi pierde titlul de Preşedinte pe viaţă.

Deasemeni ceeace dl. Raţiu a refuzat să spună cu claritate, îl ajutăm noi : Fasciştii în imaginaţia d-lui Raţiu sunt legionarii din Consiliul Naţional. Aceştia sprijină necondiţionat lupta împotriva comunismului, chiar din timpurile când dl. Raţiu ne sfătuia la postul de radio BBC să ne predăm ruşilor, care sunt "aliaţii noştri fireşti"! Ei au acceptat de multă vreme democraţia ca cel mai bun sistem de conducere şi nu ocupă niciun post în Biroul Executiv al Congresului Mondial Românesc.

Îmi permit să-i amintesc d-lui Raţiu şi tuturor acelor "patrioţi" români, care au venit în exil spre a lupta, nu împotriva comunismului, ci a legionarilor, părerea unuia dintre cei mai mari scriitori români, dl. Vintilă Horia, exprimată în prefaţa cărţii mele "Am trecut prin Iad" :

"Legiunea nu a fost o prezenţă politică întâmplătoare sau imitatoare, aşa cum o vor unii. Este inutil să ascundem sau să dispreţuim ceva care face parte din noi înşine. Oamenii lui Codreanu au întruchipat o filozofie românească, au încercat o reformă în profunzime şi au plătit cu viaţa încercarea lor. Tragedia şi martiriul nu pot fi şterse de nimeni depe faţa Isoriei neamului nostru. Duşmani sau prieteni al Legiunii, nu ne putem permite luxul de a o elimina sau a-i micşora nici meritele nici defectele, nici sacrificiile nici excesele, aşezate toate într'un timp de cronici, în faţa însăşi a injustiţiei, a sângelui, a suferinţei în închisori, a conceptului de martir (martor însângerat) din care a fost scrisă trecerea prin timp a acestui fragment românesc fără de care o înţelegere a României din secolul al XX-lea nu va fi niciodată posibilă, indiferent, repet, de atitudinea pe care o vom avea în faţa lui".

Dacă este vorba de luptă anticomunistă, legionarii au fost consecvenţi întotdeauna, dl. Raţiu niciodată !

Oamenii dubioşi la care se referă dl. Raţiu, se rezumă la persoana subsemnatului, care pentru domnia sa sunt salariat al Bucureştiului prin intermediul d-lui Drăgan !

Dar tot în acest ultim număr al ziarului său, dl. Raţiu ne informează după mai mult de un an de zile că : 10 membri din organizaţia sa au demisionat şi că alţi 6 au fost suspendaţi. Îi facem un nou serviciu d-lui Raţiu arătând că toţi cei 16 membri ai UMRL-ului au părăsit organizaţia, deoarece dl. Raţiu a refuzat să discute în mod democratic Unirea Românilor. În momentul de faţă, toţi cei 16 fac

(urmare pag. 12)

(continuare din pag. 11)

parte din Congresul Mondial Românesc. Dar, calomniile, și dezinformările, fac parte din arsenalul de luptă, atât al ziarului d-lui Rațiu, cât și a dânsului personal.

Spre deosebire de UMRL, în CMR toate opiniile politice sunt admise și niciodată nimeni nu va fi exclus pentru o opinie contrară majorității.

Tot în cadrul ședinței Comitetului Coordonator, dl. Rațiu a comunicat că va continua ajutorul dat Românilor aflați în Ungaria. Dacă ajutoarele d-lui Rațiu, nu ar fi făcute cu atâtea trâmbițe și fanfare și fără să le ofere în schimbul adeziunei la UMRL, desigur ar fi binevenite.

Suntem în măsură să afirmăm că cererea d-lui Rațiu către guvernul canadian de a obține azil politic pentru un număr de 500 refugiați din Ungaria, a fost respinsă. Îi urăm mai mult succes în Franța, Australia și Statele Unite.

În ceeace privește, mărturiile pe care le strânge pentru dosarul de - crime împotriva umanității - al regimului comunist de la București, credem că acțiunea d-lui Rațiu întrunește unanimitatea opiniilor exilului românesc și-i urăm un deplin succes.

Buletinul informativ al "Mișcării legionare", "Țara și Exilul", este autorizat să ne împărtășească opiniile d-lui Horia Sima.

În articolul : "O inițiativă contra - producătoare și inoportună", domnul Horia Sima ne arată că UMRL-ul prezidat de dl. Rațiu are un caracter mondial și că este inutilă o altă organizație cu același caracter.

Suntem obligați să specificăm pentru a nu știu câta oară : Congresul Mondial Românesc nu reprezintă o nouă organizație, ci o federalizare de organizații, el nu reprezintă o nouă formulă politică ci un For reprezentativ al tuturor organizațiilor aderente.

Dl. Horia Sima afirmă : "Exilul nu poate face mai mult pentru România Crucificată nu pentru că n'ar dispune de coeziunea necesară, ci pentru că nu are cine să-l asculte".

În continuare, dl. Horia Sima se plânge că : "Occidentul nu ascultă plângerile pribegilor".

Este adevărat, dar noi ne-am obișnuit să criticăm Occidentul, fără a ne vedea propriile hibe. Pe cine să asculte Occidentul ? Pe Ionescu, pe Popescu și sute ca ei, care cu toții vorbesc în numele românilor ?

O reprezentanță comună românească, un For unic, este actualmente cel mai important obiectiv al românilor din exil.

Acest For unic, trebuie după cum afirmă dl. Horia Sima "să zguduie nepăsarea Occidentului".

Dl. Horia Sima, care nu și-a putut face ordine în propria casă, se arată astăzi mai "democrat decât democrații", sprijinindu-l chiar pe dl. Rațiu ! Se va bucura dl. Rațiu de sprijinul extremei drepte, după ce a primit pe acela al extremei stângi?

În orice caz dl. Horia Sima demonstrează o dată în plus că este stăpânit de ură. Ura împotriva celor ce s'au îndepărtat de el, ura împotriva celui ce și-a permis să-i interpreteze cartea după propriile sale citate ! Cum rămâne cu creștinismul domniei sale ?

În ceeace privește Congresul Mondial Românesc, să nu ducă dl. Horia Sima grija că nu se vor găsi oameni care să aibe audiențe în sferele înalte occidentale ! Iar dacă a suportat greu numele meu de la un timp încoace, poate fi liniștit, că eu nu urmăresc să fiu nici șef și nici "Comandant" !

În ziarul românesc "Săptămâna Müncheneză" ce se auto- intitulează "Independent", în realitate fiind tot o sucursală a domnului Rațiu, citim cu surprindere și compătimire pentru semnatar, articololul intitulat : "De e prea sus eu cobor spre mine", articol pe trei pagini cu continuare în alte două numere ce vor urma.

În acest articol domnul Ion Dumitru, răspunde la o presupusă scrisoare a domnului Dan Cernovodeanu, datată 6.9.1988, expediată din Paris și sosită pe o adresă pe care nu o precizează, cu o semnătură scrisă de mașină.

Dl. Ion Dumitru dă dovadă de o flagrantă iresponsabilitate, făcând un proces de presupusă intenție d-lui Dan Cernovodeanu și reușind în schimb să se dovedească a fi un perfect "idiot util" (expresia aparține lui Lenin) colportând falsurile Securității.

Ce s'ar fi întâmplat dacă noi care am primit zeci de scrisori, cu falsificări perfect executate, care prezentau toate aparanțele de a fi trimise de dl. Rațiu, am fi reacționat ca dl. Ion Dumitru ?

Avem convingerea că dl. Rațiu îl va chema la ordine pe "vajnicul său susținător", care nu face decât jocul Securității, desigur inconștient, aruncând sâmburele discordiei în exilul românesc.

Dacă oamenii ar știi să stea în banca lor, poate apele s'ar mai limpezi !

Ziarul "Lupta" din 15 Sept.1988, al d-lui Mihai Korne, nu se pomenește un cuvânt, despre Festivalul Românesc Romfest 88 și bine înțeles nici despre Congresul Mondial Românesc, ce au avut loc la Cleveland, între 30 Sept. și 2 Oct.

În schimb descrie în amănunt o "Întrunire URLC" ce a avut loc la Los Angeles la 23 Sep. 1988.

La sfârșitul articolului, ziarul d-lui Mihai Korne redă textual : "Cu prilejul întâlnirii s-a rezolvat și un aspect administrativ important :

Arhitectul Dan Păun a fost ales ca unul dintre directorii organizației.

Ședința a fost condusă de următorul prezidiu : Pr. Gheorghe Calciu Dumitreasa, Arh. Dan Păun, Prof. Alexandru Niță, Dl. Nicolae Popa."

Ne întrebăm : cum a putut să cunoască toate aceste amănunte dl. Mihai Korne la 15 Sept. când respectiva întrunirea a avut loc la 23 Sept. ?

Punem câteva întrebări : știe dl. Mihai Korne că preotul Gh. Calciu este "Părintele Spiritual" al Congresului Mondial Românesc și că Arhitectul Dan Păun, este Secretar General pentru America al aceluiași Congres ?

Mai știe dl. Mihai Korne că dl. Nicolae Popa, a luat parte la ședința Biroului Executiv al CMR de la Cleveland ?

Iată cum dl. Mihai Korne, face fără să vrea reclamă celor pe care îi ironizase într'un număr trecut al ziarului domniei sale, catalogându-i "drept nebuni" !

În curând dl. Mihai Korne nu va mai putea relata despre "întruniri din Exil", fără a scrie indirect despre Congresul Mondial Românesc ! Ne pare sincer rău pentru dl. Korne.

Ion Pantazi

MINCIUNA FAȚA ÎN FAȚA CU FAPTELE

În stenograma dezbaterilor simulacrului de proces intentat guvernului Ion Antonescu, desfășurate la București, între 6 și 15 Mai 1946, o anume acuzație adusă profesorului Gheorghe Alexianu, fost guvernator al Transnistriei, trece aproape neobservată. În interogatoriul luat inculpatului, ea nu apare în mod explicit ; dealtfel, acest interogatoriu nici nu a fost publicat integral. Dar în rechizitoriul acuzatorului public Constantin Dobrian, procuror general la Curtea de Apel din Timișoara, se precizează că între bunurile pasămite jefuite de Gheorghe Alexianu ar fi figurat și obiecte de artă. Persoane de încredere care au asistat la acest proces, cât timp vor mai fi în viață, sunt în măsură să completeze în mod substanțial atât interogatoriul amintit, cât și actul de acuzare susținut de Constantin Dobrian. În mod cert, lui Gheorghe Alexianu i-a fost imputată direct și cât se poate de explicit jefuirea muzeelor de artă ale Odessei.

Nu este numai o nedreptate, ci și un neadevăr. Este o nedreptate pentru că autoritatea lui Gheorghe Alexianu nu s'a extins niciodată asupra Odessei. Este un neadevăr pentru că nici nu a fost vorba despre un jaf, ci despre cu totul altceva. Acest altceva nu întinează nici onoarea lui Gheorghe Alexianu, nici onoarea românilor.

Rădăcinile poveștilor despre așa-zisa jefuire a muzeelor din Odessa sunt foarte vechi, însă nu atât de vechi încât să nu poată fi reconstituite. În Septembrie 1916, când armatele austro-ungare invadau Muntenia, sediul și bunurile Băncii Naționale a României au fost evacuate la Iași. La 17 Decembrie 1916, între guvernul român și guvernul rus a survenit o convenție privind punerea în siguranță la Moscova a încasului metalic aparținând institutului de emisiune al țării. Ulterior, rezervele de aur ale României au fost transportate în Rusia și depozitate în subsolul Palatului Armurilor din capitala perfidului aliat. Într'o primă etapă a fost evacuată la Moscova o cantitate de aur efectiv evaluată la 314.580.456 lei, precum și bijuteriile Reginei, evaluate la 7 milioane lei. În Iulie 1917, în ajunul bătăliilor de la Mărășești, au fost transferate în Rusia și alte valori ale Statului român, ale instituțiilor lui, ca și ale unor particulari înstăriți. Banca Națională a României a mai trimis la Moscova 1,6 miliarde lei, din care 600.000 lei aur efectiv, 6 miliarde de lei constând din obiecte, efecte și valori de stat sau particulare aflate în depozitul tezaurului public, manuscrise și documente ale Academiei Române, valori din patrimoniul mănăstirilor, mii de tablouri, a căror valoare nu mai era calculabilă în prețuri curente ; între altele, au fost evacuate la Moscova majoritatea lucrărilor pictorului Nicolae Grigorescu. De la Palatul Armurilor, tezaurul românesc a fost mutat în subsolul Casei de împrumut și a depozitelor de stat din Moscova, pe acoperișurile căreia s'au arborat drapelele aliate.

Când guvernul român a ordonat armatei să curme debandada trupelor ruse de pe frontul din Moldova, punând capăt jafurilor și asasinatelor care exasperaseră populația, au survenit primele semne ale perspectivei pierderii bunurilor și valorilor evacuate la Moscova. După unirea Basarabiei cu România, această perspectivă a devenit certitudine. Guvernul sovietic a declarat că tezaurul țării nu va mai fi restituit guvernului român, ci poporului din România, atunci când va fi posibil. Afirmație ce nu reprezenta decât un eufemism destinat să justifice un act de veritabil banditism internațional. Toate încercările ulterioare de recuperare a tezaurului românesc au eșuat. Abia în 1934, după reluarea relațiilor diplomatice dintre România și Rusia sovietică, s'au ivit în această privință vagi speranțe. Conducătorul de atunci al Rusiei, I.V.Stalin, declara că ar fi dispus să restituie României tezaurul răpit în 1918. Ciudat, în 1935, când ministrul plenipotențiar M.Ostrovski l-a prezentat ziariștilor la București încăpea într'o simplă valiză. De fapt, Rusia sovietică nu a restituit atunci României decât etaloanele în platină ale metrului și kilogramului, instrumente aflate în posesia tuturor țărilor semnatare ale convenției sistemului metric, evacuate și ele la Moscova, în acel nefericit an 1917.

La 22 Iunie 1941 s'a declanșat campania militară a României în răsărit, destinată să elibereze Basarabia și Bucovina de nord, teritorii invadate brutal de Rusia sovietică în vara lui 1940. Concomitent a trecut frontiera și armata germană, țintind Moscova a cărei cădere părea a fi iminentă. În aceste condiții, era cât se poate de normal ca autoritățile românești să-și propună recuperarea tezaurului țării. Înainte ca armata română să ajungă la Nistru, la București, în cadrul Ministerului Artelor, s'a

format o comisie specială însărcinată cu nominalizarea bunurilor înstrăinate la Moscova. Misiunea ei consta în a fi pregătită să prezinte doleanţele României la eventualele tratative de pace. Preşedintele acestei comisii a fost numit Al.Tzigara-Samurcaş, directorul Muzeului de artă naţională Carol I. Printre membrii ei se numărau poetul Adrian Maniu şi pictorul Jean Al.Steriadi. La solicitările comisiei, care a trimis chestionare amănunţite tuturor instituţiilor şi persoanelor calificate să-i ofere informaţiile necesare, au sosit la Ministerul Artelor, din toate colţurile vechiului regat, liste lungi de valori, obiecte de artă şi documente revendicate de mitropoliile ţării, Arhivele Statului, muzee de stat şi particulare, biblioteca Academiei Române, mănăstirile Agapia, Cozia, Curtea de Argeş, Slatina, Secu, Surpatele etc.

Această primă fază s'a încheiat relativ repede. Numai pinacoteca Statului, condusă atunci de pictorul Octav Angheluţă şi muzeul Kalinderu, din custodia lui Jean Al.Steriadi, revendicau împreună 99 piese de primă mână din creaţia lui Nicolae Grigorescu. La 14 Iulie 1941, generalul Radu Rosetti, ministrul Culturii naţionale, Cultelor şi Artelor, a adresat conducătorului statului documentul nr. 38873, în care, printre altele, se menţiona : "Cu prilejul ocupării Moscovei de către armatele germane, să binevoiţi a lua măsurile ce veţi crede de cuviinţă pentru recuperarea tuturor obiectelor, mai sus enumerate, din tezaurul artistic al naţiunii". Amploarea listelor anexate documentului semnat de ministrul Radu Rosetti era de-a dreptul impresionantă şi este mai mult decât sigur că aceste liste nu au fost confruntate niciodată cu inventarul bunurilor sosite în ţară din Rusia, în anul 1956. Insă Moscova n'a căzut. In schimb, la 16 Octombrie 1941, a căzut Odessa.

Mult mai devreme, la 20 August 1941, un anume document informativ al Marelui Stat Major a atras atenţia poetului Adrian Maniu, pe atunci inspector principal în Ministerul Artelor. In aceeaşi zi, el a înaintat ministrului Radu Rosetti următorul memoriu, deosebit de succint : "Socotim necesar a se da o delegaţie extraordinară inspectorului nostru în regiunile răsăritene ocupate de armata română, spre a recupera obiectele de artă şi cultură românească ce eventual se află acolo, precum şi spre a lua garanţiile necesare pentru ca obiectele din muzeele acelei regiuni să poată servi o dată la schimb şi compensare a obiectelor ce ţara noastră încredinţase fostului stat rus spre păstrare. Asemenea măsuri de pază s'au luat întotdeuna pe lângă toate armatele, iar cel dintâi rezultat ar fi ferirea de risipire şi distrugeri inerente oricărei situaţii excepţionale". La 25 August 1941, Ministerul Artelor, s'a adresat conducătorului statului în următorii termeni, în parte luaţi din memoriul lui Adrian Maniu : " ... trebuiesc luate de specialişti toate măsurile necesare pentru paza obiectivelor muzeale din acele regiuni, care privesc cultura şi arta şi care vor putea fi folosite la compensarea şi restituirea tezaurelor româneşti încredinţate odinioară fostului stat rus." Conducătorul Statului a aprobat iniţiativa Ministerului Artelor, iar căderea Odessei a precipitat aplicarea ei în practică.

La 28 Octombrie 1941, a fost convocată de data aceasta la Ministerul Propagandei Naţionale, o consfătuire menită să decidă asupra modalităţilor de ocrotire a bunurilor artistice din oraşul ocupat de armată. Intre alţii, au participat la consfătuire sculptorul Oscar Han şi pictorul Eustaţiu Stoenescu. Cu acest prilej, s'a hotărît trimiterea unei delegaţii competente în marele port dela Marea Neagră, ai cărei membri "vor fi completaţi cu un reprezentant al Academiei de Arte Frumoase, numai dacă va fi necesar". Intru cât locotenentul G.M.Cantacuzino, arhitect reputat şi profesor la Academia de Arte Frumoase, deja se afla la Odessa în calitate de comandant al plutonului de propagandă 2 Crimeea, au plecat spre Transnistria, la începutul lui Noembrie 1941, doar soldatul Ioan Mihail, pictor, soldatul Victor Feodorov, scenograf, şi sublocotenentul Gheorghe Simotta, arhitect. Din momentul când au ajuns la Odessa, ultimii doi au primit alte însărcinări. Intre 10 Noembrie şi 7 Decembrie 1941, arhitectul G.M.Cantacuzino şi pictorul Ioan Mihail au cercetat cu atenţie Muzeul de artă occidentală de pe strada Greciscaia nr.16 şi Muzeul de artă rusă de pe strada Yofiskaia nr.15. Apoi au impachetat în lăzi piesele de valoare, depozitându-le într'un local rechiziţionat de armată pe strada Husarskaia nr.5. Raportul lor de activitate a parvenit la Bucureşti la 29 Decembrie 1941. Cei doi consiliau autorităţile de resort să încredinţeze armatei transportul lăzilor de la Odessa la Bucureşti, întrucât mişcarea civililor în oraşul ocupat era încă supusă unor restricţii fireşti. Locuind la Bucureşti, pictorul Ioan Mihail şi-a reluat activitatea la Comisia Monumentelor Istorice. Din Odessa, arhitectul G.M. Cantacuzino a plecat la Simferopol şi nu a mai avut niciun amestec în această afacere.

Dar peste numai câteva zile, la 9 Ianuarie 1942, pictorul Ioan Mihail călătorea din nou spre Odessa, unde a stat până la 6 Aprilie 1942. In tot acest răstimp, delegatul ministerului artelor s'a aflat la dispoziţia generalului inginer Dumitru Vasiliu, şeful serviciului de capturi din zonă. Probabil, nu a fost prea uşor să găsească vagoane pentru transporturi care nu interesau în mod nemijlocit armata. La 6 Aprilie 1942, pictorul Ioan Mihail a revenit în ţară, însoţind conform documentelor oficiale, "un vagon de materiale pentru muzee", adică 17 lăzi cu tablouri vase de porţelan japoneze şi persane, bronzuri chinezeşti, arămuri şi vase vechi, emailuri, icoane, mobilier şi covoare, toate evaluate la 10,5 milioane lei în moneda curentă a timpului. Toate aceste valori, la 9 Aprilie 1942, au fost predate sculptorului Cristea Grosu, conservatorul Muzeului de artă naţională Carol I. In schimbul lor, sculptorul i-a eliberat pictorului o chitanţă. Formată la 21 Aprilie 1942, comisia de recepţie a obiectelor de artă aduse de la Odessa s'a întrunit abia la 18 Iunie acelaşi an, când s'a întreprins şi operaţia de verificare a conţinutului lăzilor.

Din ordinul expres al Mareşalului Ion Antonescu, toate obiectele aduse de la Odessa au fost reinventariate şi fotografiate fiecare în parte. din inventarele întocmite la Odessa şi Bucureşti, absolut identice, precum şi din fotografiile tuturor pieselor s'a întocmit un dosar care urma să fie încredinţat delegăţiei române la eventualele tratative de pace dintre România şi Germania, pe de o parte, şi Rusia sovietică, pe de altă parte. Faptul că evenimentele au evoluat ulterior în altă direcţie decât cea preconizată de autorităţile româneşti nu modifică natura intenţiilor lor.

In cosecinţă profesorul Gheorghe Alexianu, guvernator al Transnistriei, nu a avut nici un fel de amestec în transportul patrimoniului artistic al muzeelor din Odessa la Bucureşti. Pe de altă parte, operaţiunea în speţă nu a reprezentat un jaf, cum s'a spus la procesul amintit. Ea s'a desfăşurat la lumina zilei, din iniţiativa şi cu concursul unor autorităţi investite cu răspunderi în Stat şi nici un ordin sau document nu a impus păstrarea secretului ei persoanelor care au dus-o la bun sfârşit. Obiectele de artă aduse de la Odessa nu au fost niciodată expuse. Ele nu au fost niciodată incluse în inventarul Muzeului de Artă Naţională Carol I sau al altei instituţii similare din România. In plus, fiind evacuate din zona de operaţiuni militare, aceste valori au fost într'adevăr salvate de la distrugere şi risipire.

A.Pădureanu

OVIDIU VASILESCU

Avem deosebita plăcere de a semnala cititorilor noştri apariţia unui nou poet. A unui mare poet !

Ajuns la maturitate fără să fie cunoscut, datorită vicisitudinilor destinului său, Ovidiu Vasilescu începe să scrie de la vârsta de şaisprezece ani, făcându-şi ucenicia, pe viu, pe lângă Radu Gyr, Nichifor Crainic şi Sergiu Mândinescu, pe vremea când petrecea 10 ani din frageda-i tinereţe între lanţurile şi zăbrelele detenţiei politice.

Talent de netăgăduit, trăgându-şi seva din valorile tradiţionale ale marilor clasici, poetul surprinde prin noutatea imaginii şi profunzimea trăirii.

Liric erotic de o deosebită sensibilitate, cu înclinaţii spre cugetare, punctate de un sentiment religios profund, dar exprimat cu discreţie şi de un patriotism stăpânit, Ovidiu Vasilescu ne face să descoperim trăsăturile unui EU poetic autentic şi original.

Stabilit în Statele Unite, Ovidiu Vasilescu publică recent prima sa plachetă de versuri "Fructe din pomul serii", din care spicuim câteva din poemele reprezentative.

Sperăm ca în viitorul apropiat, să avem ocazia de a ne ocupa de noi aspecte ale operei sale.

Vladimir Boutmy de Katzman

ULISE NU S´A´NTORS

Nu m´am întors cum alţii prind a spune
şi´n lumea mea nici un Homer n´a fost.
Sub Troia care s´a făcut tăciune
şi azi mai fumeg fără nici un rost.
De aceea zic: nu m´am întors în vreme
contemporan cu largul am rămas,
cu valurile´ncinse de poeme,
cu moartea lor şi timpul care-a ars.
Zadarnic arcul mă mai crede rege
şi-i dornică săgeata de´mplântări
că n´o să poată nimeni să dezlege
logodna mea cu cele patru zări.

PASAREA MAIASTRA
(in memoriam)

N´au învăţat-o să zboare
Nici mama nici tata.
Doar dalta
a deprins-o
să fugă de clipă,
să depene
spaţiul
şi infinitu´n aripă

ETERNITATE

Ni-s munţii tată şi pădurea mamă
şi înfrăţiţi cu frasinii suntem.
Noi vom trăi cât codrii de aramă
şi numai doina să ne cânte vrem.

Zadarnice furtuni şi ploi trecură,
să
ne aplece capul n´au putut.
Avem egală dragoste şi ură
şi-atât elan că dăm cu împrumut.

Ni-s munţii tată şi pădurea mamă
şi ca bunică glia ne-a rămas;
noi vom trăi cât codrii de aramă
şi-om merge-arar cu secolii în pas.

IN MEMORIAM

Nicăieri n'a apărut mai concis și mai veridic exprimat ecoul stârnit de vestea morții lui Franz Joseph Strauß ca pe manșeta unui mare cotidian münchenez : "LUMEA E TRISTA, BAVARIA PLANGE".

A.S.I. Dr. Otto de Habsburg, sub titlul "Unersetzlich" ("De neînlocuit"), amintește în Buletinul Intern al Asociației PANEUROPA de articolul necrologic publicat de poetul André Malraux cu ocazia morții Generalului de Gaulle, intitulat "Ces chênes qu'on abat" ("Acești stejari doborâți"), socotind pe drept cuvânt că s'ar potrivi și sfârșitului neașteptat al Ministrului Președinte al Bavariei. Intr'adevăr, asemeni unui stejar trăznit de furtună, Franz Joseph Strauß a căzut în plină putere fizică și spirituală. Eminent om politic, de anvergură europeană, enumerându-se printre cei ce au contribuit la clădirea Germaniei de astăzi, el a fost și un om care și-a însușit o vastă cultură. Studiind arheologia, greaca și mai ales latina, Franz Joseph Strauß poate fi așezat cu cinste în galeria marilor umaniști ai culturii europene.

Ceeace a stat însă la baza tuturor activităților sale și a întregului său program politic a fost dragostea pentru Bavaria și locuitorii săi, într'atât de puternică încât numele lui Strauß va rămâne pentru totdeauna strâns legat de "Freistaat Bayern". Bun creștin, convins catolic practicant, amintirea lui va trăi neștearsă în inimile bavarezilor. Pentru noi, Românii care am primit azil în încântătoarea Bavarie și mai ales pentru cei care locuim în Münchenul pe care atâta l-a îndrăgit, trecerea în veșnicie a lui Franz Joseph Strauß înseamnă o grea pierdere. L-am stimat și l-am iubit sincer, pentru înțelegerea ce ne-a arătat-o într'un moment crucial al istoriei poporului român atât de tragic jertfit sub cumplita teroare a comunismului.

Dumnezeu să-l odihnească.

Virginia Șerbănescu

ATENȚIUNE !

A apărut un nou ziar românesc ! Se numește "LUMEA LIBERA", (The Free World), este săptămânal și apare la New-York sub direcția domnului Andrei Bărdescu. Costul unui abonament anual este de 80 Dolari. Ziarul are următoarea adresă : P.O. Box 7675 - Rego Park, N.Y. 1374.

Primul număr a apărut în 28 de pagini !

Urăm mult succes domnului Andrei Bărdescu și întregii redacții !

"FII OM, FII DREPT ȘI RECUNOAȘTE CA, PE DEASUPRA AMBIȚIILOR, INTRIGILOR ȘI URILOR, ESTE PATRIA, ESTE VEȘNICIA NEAMULUI, ȘI CA ACOLO TREBUIE SA NE INTALNIM TOTDEAUNA CHIAR DACA NU NE INȚELEGEM DE FIECARE DATA."

ION ANTONESCU

CASA M.S. REGELUI

22 Septembrie 1988

Domnule Redactor Șef,

Secretariatul M.S. Regelui are onoarea a vă trimite alăturat, Chemarea, adresată Poporului Român, de către Majestatea Sa Regele.

Această Chemare la unire este în legătură cu tristele evenimente din Țară privitoare la măsurile drastice luate pentru distrugerea satelor precum și a tradițiilor strămoșești ale poporului Român.

Vă rugăm să binevoiți a o publica în ziarul Dvs.

Primiți, vă rog Domnule Redactor Șef, asigurarea stimei mele deosebite.

Lia Constantinescu
Secretara Particulară a
Majestății Sale Regele

D-sale
Dlui Redactor Șef al
ziarului STINDARDUL ROMANILOR
Gmunderstr. 28
8000 MÜNCHEN 70

Septembrie 1988

CHEMARE

Țin să mulțumesc celor care, în Lumea Liberă și chiar în Ungaria, au denunțat și denunță cele ce se petrec la noi în Țară. Precum țin să mulțumesc autorităților religioase și civile, guverne, parlamente, care au condamnat și condamnă dictatorul român și "diktatele" sale.

Iau cuvântul fiindcă dărâmarea lăcașurilor sfinte și ale altor monumente - mărturii ale trecutului - apoi acum distrugerea satelor noastre ancestrale, cu biserici și cimitire cu tot, ne răscolește sufletele într'atât încât indignarea devine revoltă. Dictatorul din România, asemenea dictatorului Pol-Pot din Cambodgia, distruge un popor întreg distrugându-i viața spirituală, morală și fizică, deposedându-l de mediul său încojurător după ce l-a deposedat de roadele muncii sale. In Cambodgia orășenii au fost deportați la sate. La noi sătenii sunt încarteruiți. Aici și acolo s'a urmărit transformarea oamenilor în unelte de producție. S'a început printr'un total dispreț pentru om și demnitatea sa, s'a ajuns la distrugerea a însăși un întreg popor.

In acest holocaust de tip nou, cad victime toți locuitorii Țării, deci și minoritățile. Rog Ungurii, Sașii, Șvabii și Evreii din România, să nu uite în suferințele pe care le îndură, că și ceilalți Români împart aceiași soartă și că asemenea lor, îndură fiindcă nu mai sunt stăpâni la ei acasă.

Cetățeni ai României, vă rog să fiți uniți, om pe om să se ajute pentru ca faimoasa noastră virtute a omeniei să renască. Numai atunci nu vor mai găsi nici călăi și nici denunțători cei care după ce v'au îngenunchiat, vă înfometează și vă desnaționalizează. Numai atunci ei se vor afla izolați și deci neputincioși. Uniți, veți răspunde în cor prin "aceasta nu se poate !" hotărârilor nechibzuite și distrugătoare.

Iar celor din afara României devenită lagăr de concentrare, prietenilor străini și Românilor din diasporă, vă strig : "Ajutor ! Nu lăsați să piară un popor nevinovat !"

Mihai

ATENȚIUNE !

EDITURA "STINDARDUL ROMANILOR VA ADUCE LA CUNOȘTINȚA : 68 DE ROMANI AU COMANDAT CARTEA "AM TRECUT PRIN IAD" FARA SA O PLATEASCA. RUGAM PE ACEȘTI CITITORI SA-ȘI ACHITE DATORIA.

TOTODATA ANUNȚAM PE CITITORII NOȘTRI CA DIN PRIMUL VOLUM AL CARȚII "AM TRECUT PRIN IAD", NU AU MAI RAMAS DECAT 40 DE VOLUME !

VOLUMUL II AL CARȚII "AM TRECUT PRIN IAD" VA APARE LA SFARȘITUL LUNII NOEMBRIE 1988.

DEASEMENI ANUNȚAM PE CITITORII ZIARULUI "STINDARDUL ROMANILOR" CA UN NUMAR DE 140 DE ABONAȚI, NU ȘI-AU REINNOIT ABONAMENTELE PE ANUL 1988 ȘI UNII CHIAR PE ANUL 1987 !

TOȚI ACEȘTI CITITORI, VOR FI SOCOTIȚI CA AU RENUNȚAT LA ABONAMENT, IN CAZUL IN CARE NU-L VA ACHITA IN DECURS DE DOUA LUNI.

RUGAM : ABONAȚIVA PENTRU ANUL 1989.

ZIARUL "STINDARDUL ROMANILOR" ESTE OFICIOSUL CMR. PENTRU O INFORMARE EXACTA A ACTIVITAȚII CMR, TOȚI MEMBRII ACESTEI REPREZENTANȚE TREBUIE SA SE ABONEZE.